

สำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนชนบทนาแนบรี เวณบ่อนไก่

ตำบลสวนลุมพินี อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

S ๖๒๔๑๗

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้พร้อมกันแล้ว เห็น
สมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัย
วิชาการศึกษาได้

๐

----- ดร. วัฒน ประธาน

----- ผ.ล. ๑ กรรมการ

----- ดร. ๑ กรรมการ

----- ดร. ๑ กรรมการ

๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์
หลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ สวาท เสนาณรงค์ หัวหน้าแผนก
วิชาภูมิศาสตร์ คณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประจวบคีรีขันธ์
ซึ่งได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือตั้งแต่เริ่มวางแผนงานจนกระทั่งเสร็จสิ้น

ผู้ที่ลืมนเสียมิได้ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสาธน์ หลักศิลา อาจารย์ ดร.ประเสริฐ
วิทยารัตน์ อาจารย์บุญอุกอบ วิสมิตะนันท์ อาจารย์มณู วลัยะเพ็ชร ผู้ให้คำแนะนำอันมีค่า
เกี่ยวกับการค้นคว้าเอกสารประกอบการค้นคว้า การจัดกระทำกับข้อมูล และชักเกลาสำนวน
ภาษาในปริญญานิพนธ์ให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย พนักงานเทศบาลและสภาวิจัย
แห่งชาติ ที่ได้ให้ความสะดวกเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ และให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัย

ศิริ วรศิริ

สารบัญ

ปกหน้า

หน้า

๑. ปกหน้า	๑
คำนำ	๑
✓ สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	๕
✓ ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	๕
ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้	๕
ประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้	๖
✓ ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	๖
✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๖
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้	๘
๒. ✓ วิธีดำเนินการ	๑๒
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๒
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๔
✓ วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	๑๔
การจักระทำกับข้อมูล	๑๕
๓. ✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖
ภาวะการศึกษาทั่วไปของชุมชนชนบทใน	๑๖
ระดับการศึกษาของประชากรทั้งหมด	๑๖
✓ จำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน	๒๔
เหตุผลที่เด็กออกจากโรงเรียนกลางคัน	๒๖
อุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาของประชากร	๒๗

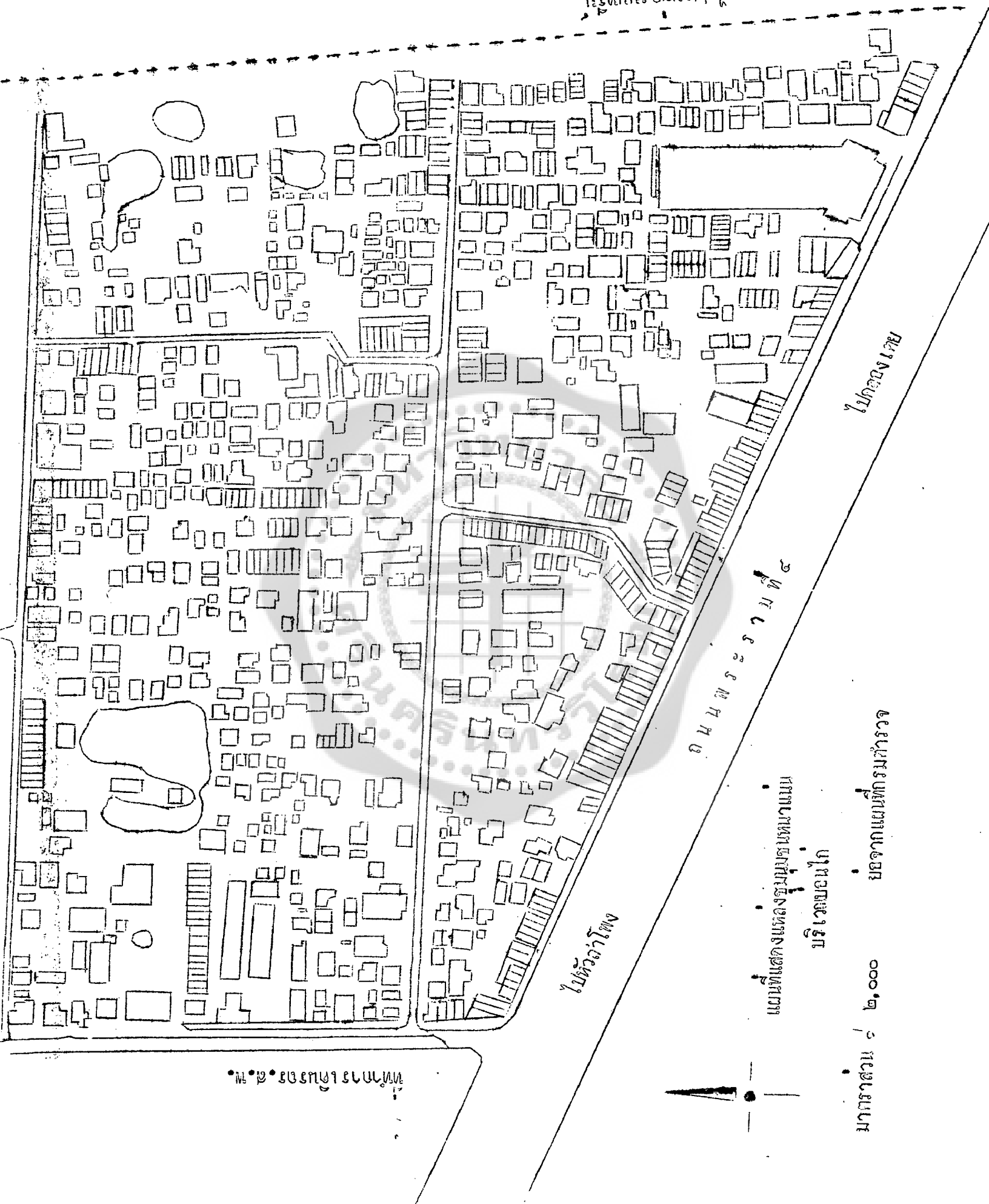
เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ เท่ากัน มีระดับการศึกษาต่างกันหรือไม่	๒๕
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน	๓๒
๘. บทสรุป อภิปรายผลและข้อคิดจากผลการวิจัย	๓๗
อภิปรายผล	๓๗
ข้อคิดจากผลการวิจัย	๔๐
บรรณานุกรม	๔๒
ภาคผนวก	๔๔

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑	ระดับการศึกษาของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓-๖ ปี	๑๓๐
๒	ระดับการศึกษาของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๗-๑๔ ปี ที่กำลังเรียน	๑๓๐
๓	ระดับการศึกษาของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๗-๑๔ ปี ที่ออกจากโรงเรียนแล้วและอัตรา ร้อยละของผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๑๔๐
๔	ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นปิกามารคาหรือผู้ปกครอง	๒๐๐
๕	ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นบุตรหลานอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่กำลังเรียน	๒๑๐
๖	ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นบุตรหลานอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่ออกจากโรงเรียนแล้ว และที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๒๓๐
๗	จำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันตามระดับการศึกษา	๒๔๐
๘	อัตราร้อยละของผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในแต่ละระดับการศึกษา	๒๕๐
๙	ลำดับเหตุผลที่ทำให้เด็กในชุมชนหนาแน่น ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน	๒๖๐
๑๐	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันตามระดับอาชีพของมารดา	๒๘๐
๑๑	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา ...	๓๓๐
๑๒	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับอาชีพของบิดา	๓๔๐
๑๓	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว ..	๓๕๐
๑๔	ระดับการศึกษาของประชากรทั้งหมดในชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่	๔๕๐
๑๕	ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นปิกามารคาหรือผู้ปกครอง	๔๖๐
๑๖	ระดับการศึกษาของปิกามารคาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด .	๔๗๐
๑๗	ระดับรายได้ของครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด	๔๘๐
๑๘	ระดับอาชีพของบิดามารคาหรือผู้ปกครองที่ออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด	๔๘๐
๑๙	ระดับการศึกษาของปิกามารคาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ..	๔๙๐
๒๐	ระดับอาชีพของปิกามารคาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน	๕๐๐

๒๑	ระดับรายได้ของครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคืน	๕๐
๒๒	จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับต่าง ๆ จำแนกตามระดับอาชีพของบิดา	๕๑
๒๓	จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาระดับต่างๆจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	๕๔
๒๔	จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาระดับต่างๆจำแนกตามระดับอาชีพของมารดา	๕๕
๒๕	จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาระดับต่างๆจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	๕๖
๒๖	จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาระดับต่างๆจำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว	๕๗
๒๗	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว	๕๘
๒๘	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	๕๙
๒๙	จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับอาชีพของบิดา	๕๙

ปทุมวัน

ถนนพระรามที่ ๙

ปทุมวัน

แผนผังแสดงแหล่งชุมชนหนาแน่น
บริเวณปทุมวัน

มาตราส่วน ๑ : ๒,๐๐๐
ข้อมูลจากแผนที่กรมการผังเมือง

คำนำ

แหล่งชุมนุมชนหนาแน่นหมายถึงชุมนุมชนซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า "แหล่งเสื่อมโทรม" หรือ "สลัม" เป็นถิ่นที่อยู่ของคนยากจน ซึ่งมีรายได้น้อย มีสภาพความเป็นอยู่ต่ำกว่ามาตรฐานความเป็นอยู่ของประชากรทั่วไปซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครและธนบุรีซึ่งมีลักษณะความเจริญดังกล่าวมาแล้วก็มีแหล่งชุมนุมชนหนาแน่นถึง ๑๐๓ แห่ง รวมจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในแหล่งชุมนุมชนเหล่านี้ประมาณ ๑.๕ ล้านคน ถ้าประชากรเหล่านี้ได้รับการศึกษาก็และมีความประพฤติดีย่อมจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ตรงกันข้ามถ้าขาดการศึกษาและมีความประพฤติไม่ดี จะกลายเป็นผู้สร้างความเจริญก้าวหน้าและเป็นผู้สร้างปัญหาสังคมดังที่สภาวิจัยแห่งชาติได้พบว่าสาเหตุแห่งความผิดปกติในเด็กและเยาวชนมีผลเนื่องมาจากสภาพครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม และพบว่าเด็กที่ทำความผิดจำนวนมากกว่ำร้อยละ ๓๐ ขึ้นไปมีที่พักอาศัยในแหล่งชุมนุมชนหนาแน่น แหล่งชุมนุมชนหนาแน่นจึงมีสภาพเป็นเหมือนมะเร็งของสังคม เป็นบ่อเกิดของปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดให้โทษและโสเภณี ฯลฯ เป็นต้น ดังนั้นเยาวชนซึ่งอาศัยอยู่ในแหล่งชุมนุมชนหนาแน่นอันเป็นส่วนหนึ่งของเยาวชนทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป จึงควรได้รับความเอาใจใส่จากผู้ที่มีส่วนในการบริหารประเทศและหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อหาทางช่วยเหลือ

๑ สภาสังคมสงเคราะห์, สำนักงาน, เอกสารประกอบการสัมมนา "งานสวัสดิการครอบครัวในแหล่งเสื่อมโทรม", ๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ ณ หอประชุมโรงพยาบาลสงฆ์ และสถาบันประสาทวิทยา พระนคร, หน้า ๑ - ๔

๒ สภาวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน, รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดบางลักษณะในเด็กและเยาวชน, หน้า ๑๔.

ในด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและอื่น ๆ โดยศึกษาว่าสภาพแวดล้อมในแหล่งชุมชนหนาแน่นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของประชากรที่อาศัยอยู่อย่างไรบ้าง โดยเฉพาะอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในแหล่งชุมชนหนาแน่นที่มีต่อภาวะการศึกษาของประชากร

สิ่งแวดล้อมย่อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมนุษย์ ฉะนั้นสภาพแวดล้อมของแหล่งชุมชนหนาแน่นย่อมมีความสัมพันธ์กับการเรียนซึ่งเป็นพฤติกรรมของเด็กและสภาพเศรษฐกิจกับระดับชนชั้นในสังคมย่อมมีความสัมพันธ์ในการเรียนสำเร็จ หรือไม่สำเร็จของเด็กด้วย ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่อยู่ในแหล่งชุมชนหนาแน่นเป็นพวกที่เรียนไม่ดีและไม่ค่อยได้เรียนต่อในชั้นสูง ๆ เบอรนาร์ค แอสเบล โคกลาวา "เด็กในแหล่งชุมชนหนาแน่น ... เป็นเด็กที่เหมือนกับถูกแยกให้อยู่อีกโลกหนึ่ง เด็กเหล่านี้ถึงจะคิดจะเบอทะยานที่จะมีอะไรให้ทัดเทียมกับเด็กในระดับชนชั้นกลางก็ไม่สามารถจะทำได้สำเร็จ ฉะนั้นจึงไม่อยากจะคิดจะเบอทะยานอีกต่อไป ... เด็กที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ป.๑ - ป.๓ มักจะหนีโรงเรียน เด็กเหล่านี้มักจะเรียนถึง ม.ศ.๑ ก็เคยสอบตกมาแล้ว พวกที่เรียนได้ถึงชั้น ม.ศ.๒ อาจมีความรับผิดชอบเท่า ๆ กับเด็กทั่วไปในระดับชนชั้นกลางที่เรียนอยู่ในชั้น ป.๕ เท่านั้น และขณะที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็มักออกจากโรงเรียนเสียกลางคัน ... โคคือธิบายว่าการที่เด็กในแหล่งชุมชนหนาแน่นไม่มีความก้าวหน้าในการเรียนเท่ากับเด็กในชุมชนอื่น ๆ นั้น มีสาเหตุมาจากพื้นฐานการอบรม ความเป็นอยู่ในครอบครัวและประสบการณ์พื้นฐานที่ได้รับจากครอบครัวและชุมชนตั้งแต่เยาว์วัยมากกว่าสาเหตุที่มาจากโรงเรียน ... และแคมเบล ก็กล่าวว่า

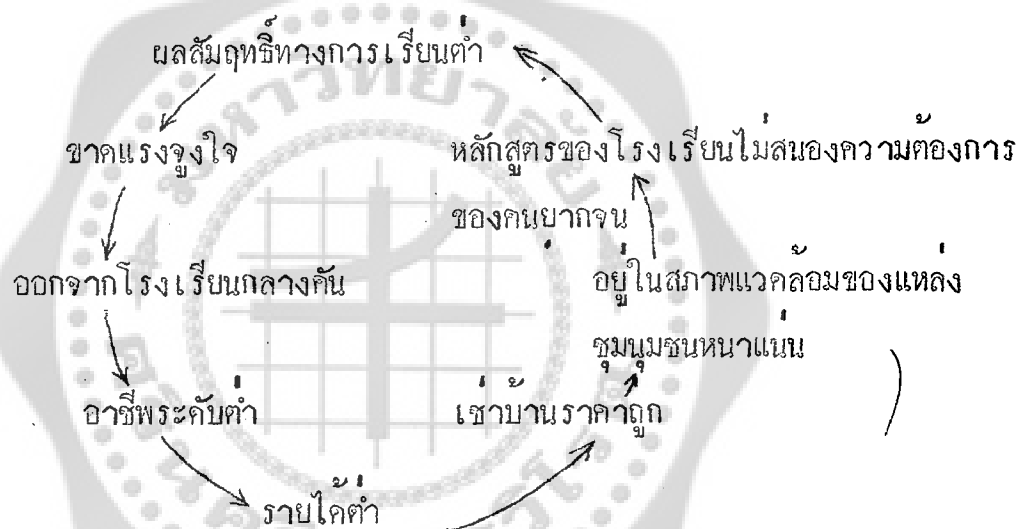
^๓ Asbell, Bernard, "The Slum Child" The New Improved American pp. 82 - 83

^๔ Cody, Wilmer S. Jr., "Control and Resistance in Slum School," The Elementary School Journal, Oct. 1966, p. 2

^๕ Cambell Roald F., "Public Decisions for Urban Education," The Elementary School Journal, Jan. 1966. p. 170

ในทำนองเดียวกันว่า "สภาพแวดล้อมของแหล่งชุมชนชนหนาแน่นมีความสัมพันธ์กับสภาพความเป็นอยู่และภาวะการศึกษาของประชาชน

พื้นที่และเวกเตอร์ใจชี้แจงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมของแหล่งชุมชนชนหนาแน่น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การออกจากโรงเรียนกลางคันและการมีรายได้น้อยมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นวงจร เรียกว่า "วงจรแห่งความสิ้นหวัง (The cycle of despair)" ^๒ เขาเขียนเป็นแผนภูมิอธิบายง่าย ๆ ดังนี้

แผนภูมินี้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีรายได้น้อยจะอยู่ในแหล่งชุมชนชนหนาแน่นซึ่งมีสภาพแวดล้อมไม่ส่งเสริมการเรียน เป็นเหตุให้เกิดปัญหาการออกจากโรงเรียนกลางคัน เป็นผลให้มีอาชีพระดับต่ำและมีรายได้น้อย

ผู้แทนของประเทศเนปาลได้รายงานต่อที่ประชุมของยูเนสโก (UNESCO) ว่า เด็กในครอบครัวที่มีความยากมีรายได้น้อยต้องออกจากโรงเรียนในขณะที่ยังอยู่ในวัยเรียนก็เพื่อ

^๒ Fantini, Mario D. and Weinstein, Gonalad. The Disadvantaged, p. 13

ช่วยเหลือนักศึกษาราคหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ^๓ ในขณะที่บางคน พาสฮอว์ โคกลาวถึงการ
ศึกษาในแหล่งชุมนุมชนหนาแน่นว่า "ถ้าถือเอาฐานะทางเศรษฐกิจเป็นเกณฑ์แล้วจะพบว่า
เด็กที่อยู่ในครอบครัวระดับชนชั้นกลาง จะได้รับการศึกษาสูงกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวระดับ
ชนชั้นต่ำ^๔ เฟอแมน^๕ อธิบายว่า ... ความขาดแคลนและความรู้สึกต่ำต้อยในค่านระดับ
ชนชั้นทำให้เด็กในครอบครัวระดับชนชั้นต่ำเข้ากับเพื่อนฝูงไม่ได้และมีปัญหาในการเรียนหนังสือ
อาจจะต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน

แนวความคิดต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจสรุปได้ว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในแหล่ง
ชุมนุมชนหนาแน่นส่วนมากเป็นผู้ที่มีอาชีพระดับกรรมกร มีรายได้น้อยและมีการศึกษาระดับต่ำ
บุตรหลานจึงพลอยได้รับการศึกษาระดับต่ำและมีปัญหาทำให้ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน
ไปด้วย

จากแนวความคิดของนักสังคมวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวนี้อาจทำให้
ผู้วิจัยเกิดความคิดว่า สภาพแวดล้อมในแหล่งชุมนุมชนหนาแน่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ต่อภาวะการศึกษาของประชากรที่อาศัยอยู่ด้วย และเนื่องจากแหล่งชุมนุมชนหนาแน่นแต่ละแห่ง
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีอาชีพ รายได้ และการศึกษาระดับต่างกันไป ผู้เขียน
จึงคาดว่าอาชีพ รายได้และการศึกษาแต่ละระดับของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เหล่านี้ย่อมมี
ความสัมพันธ์กับภาวะการศึกษาของบุตรหลานดังที่ พาสฮอว์โคกลาวไว้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมนุมชนหนาแน่น

๓ UNESCO, Report of Nepal, Technical Seminar on Educational Wastage and School Dropouts, Sep. 5 - 2, 1966. p. 8

๔ Passaw, Harry, "Education of Depressed Area" Educational of the Disadvantage p. 334

๕ Ferman, Louis D., Kornbluh, Joyee L. and Haber, Alan, Poverty in America p. 476

เพื่อศึกษาค้นคว้า อาชีพ รายได้ และการศึกษาระดับต่าง ๆ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองใน
แหล่งชุมชนชนบทนั้นจะมีความสัมพันธ์กับภาวะการศึกษาของบุตรหลานหรือไม่โดยตั้งสมมติฐาน
ในการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

★ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. เด็กที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษาและรายได้สูง
หรือปานกลางหรือต่ำมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

๒. ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์
กับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการ
ศึกษา อาชีพ และรายได้ระดับต่ำย่อมมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคันมาก

★ ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนชนบทในบริเวณขอนแก่นเพื่อ

๑. หาข้อเท็จจริงในค่าระดับการศึกษา จำนวนและเหตุผลของเด็กที่ออก
จากโรงเรียนกลางคันและอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาของประชากร

๒. หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองกับระดับการศึกษาของบุตรหลาน

๓. หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

★ ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลการศึกษารังนี้ จะชี้ให้เห็นว่าประชากรที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของแหล่งชุมชน
ชนบทในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ จะมีภาวะการศึกษาทั่วไปอย่างไร

๒. ผลการศึกษารังนี้ จะชี้ให้เห็นว่าในแหล่งชุมชนชนบทนั้น การศึกษา อาชีพ

และรายได้แต่ละระดับของปีการมาหาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานจริงหรือไม่

ประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยราชการที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องของกับประชาชนในด้านการวางแผนการศึกษา ตั้งแต่เมือง การปรับปรุงชุมชนชนบทและ การวางแผนเศรษฐกิจครอบครัว

๒. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้จะเป็นแนวทางขององค์การสาธารณกุศล สมาคม ตลอดจนมูลนิธิต่าง ๆ ในการวางแผนปรับปรุงและให้ความช่วยเหลือแก่ประชากรในแหล่ง ชุมชนชนบทตรงตามความต้องการและความจำเป็น

3

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแหล่งชุมชนชนบทแบบบริเวณมอนโกเฉพาะส่วนที่อยู่ในโครงการปรับปรุง ให้เป็นยานการตาและที่พักอาศัยเท่านั้น

บริเวณ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ภาวะการศึกษา หมายถึงความเป็นไปเกี่ยวกับการศึกษาโดยเฉพาะในด้าน ระดับการศึกษา จำนวนและเหตุผลของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันและอุปสรรคที่มีผลต่อการ ศึกษา

แหล่งชุมชนชนบท หมายถึงแหล่งเสื่อมโทรมหรือสลัม แหล่งชุมชน ชนบทในที่นี้จำกัดเฉพาะบริเวณที่มีอาคารแออัดไม่เป็นระเบียบและชำรุดทรุดโทรม ลักษณะ อาคารเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวหรือสองชั้นรวมทั้งบ้านที่สร้างด้วยวัสดุราคาถูกไม่คงทนถาวรและ ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่นบ้านทำด้วยเศษไม้ขนาดต่าง ๆ ไม่ฉาฉา ลังกะสี ไม้ไผ่ ฯลฯ เป็นต้น บ้านเหล่านี้ไม่มีรั้วกันเป็นสัดส่วน สภาพบริเวณเป็นที่ลุ่มมีน้ำขังส่งกลิ่นเหม็นรบกวน

ทางเดินเป็นสะพานไม้แผ่นแฉก ๆ ตกเกี้ยวหรือเป็นทางเท้าแฉก ๆ ✓

ระดับการศึกษา หมายถึงระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า โดยคิดตามจำนวนปีที่ได้รับการฝึกหัดอบรมในโรงเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพ โดยมีเกณฑ์ว่า ชั้นประถมศึกษาหรือเทียบเท่าเป็นการศึกษาระดับต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าเป็นการศึกษาระดับกลาง และชั้นอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าเป็นการศึกษาระดับสูง

รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึงรายได้ทั้งหมดของครอบครัวที่สมาชิกในครอบครัวทุกคนหาได้ และใช้จ่ายร่วมกัน แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ รายได้ระดับสูง กลาง และต่ำ รายได้ระดับปานกลางใช้รายได้เฉลี่ยของประชากรในแหล่งชุมชนชนบทาแน่นที่ทำการสำรวจเป็นเกณฑ์ รายได้ระดับต่ำคือรายได้ที่ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ย และรายได้ระดับสูง คือรายได้ที่สูงกว่ารายได้เฉลี่ย

อาชีพ หมายถึงชนิดของงานที่ทำอยู่เป็นหลัก เช่น งานรับจ้าง ค้าขาย เสมียน พนักงานบริษัทห้างร้าน รับราชการ ฯลฯ เป็นต้น อาชีพแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ อาชีพระดับสูง ได้แก่ รับราชการ เป็นเจ้าของหรือผู้จัดการห้างร้านบริษัท และอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพชั้นสูง เช่น ครู พยาบาล หนายกความ ฯลฯ เป็นต้น อาชีพระดับกลางได้แก่ ช่างรับจ้าง หรือรถเมล์ เป็นเสมียนพนักงานตามบริษัทห้างร้าน และอาชีพระดับกรรมกร ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขายเล็กๆ น้อย ๆ ช่างปูน ช่างตีคอน ช่างตัดเสื้อที่มีรายได้น้อย

การออกจากโรงเรียนกลางคัน หมายถึงการออกจากโรงเรียนเมื่อเรียนจบชั้นใด ๆ ที่ไม่ใช่ชั้นตัวประโยค เช่น ประถมปีที่ ๔ ประถมปีที่ ๗ ฯลฯ เป็นต้น หรือออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบครบหลักสูตร หรือออกจากโรงเรียนก่อนสิ้นปีการศึกษาโดยผู้ที่ออกจากโรงเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วไม่ได้ออกจากโรงเรียนเดิมเพื่อไปเรียนต่อที่โรงเรียนอื่น

ระดับชนชั้น หมายถึงการกำหนดระดับชั้นในสังคม โดยยึดฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม เป็นเกณฑ์ แหล่งชุมชนชนบทาแน่นถือว่าเป็นชุมชนที่มีระดับชนชั้นทางสังคมต่ำ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

แฮบริงเฮอรสต์ และวิลสัน^{๑๐} ได้ศึกษาว่าระดับชนชั้นจะมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนและครูในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนซึ่งมีระดับชนชั้นต่าง ๆ อย่างไรบ้าง เขาพบว่าเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนซึ่งมีระดับชนชั้นต่ำจะมีความสำเร็จในด้านการเรียนและมีความทะเยอทะยานน้อย แสดงว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนระดับชนชั้นต่ำมีอิทธิพลต่อการเรียนอย่างแท้จริง

วิมลภย์^{๑๑} ได้ศึกษาว่าระดับชนชั้นจะมีความสัมพันธ์กับความทะเยอทะยานของเด็กชายซึ่งเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไรบ้าง กลุ่มตัวอย่างคือเด็กชาย ๓๔๒๓ คนซึ่งเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐวิสคอนซินพบว่า ระดับชนชั้นกับความทะเยอทะยานของเด็กมีความสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง สรุปได้ว่าในบรรดาเด็กชายที่มีความสามารถเท่ากันเด็กชายที่อยู่ในชุมชนระดับชนชั้นต่ำกว่าจะมีความทะเยอทะยานน้อยกว่าเด็กชายที่อยู่ในชุมชนระดับชนชั้นสูงกว่า

จินบาร์ค ได้ศึกษางานอาชีพของครูที่สอนในโรงเรียนรัฐบาลในเมืองชิคาโกพบว่าแหล่งชุมชนหนาแน่นมีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก เด็กที่อยู่ในแหล่งชุมชนหนาแน่นจะเข้าเรียนทั้ง ๆ ที่ขาดการเตรียมพร้อม ... เนื่องจากความยากจนเด็กบางคนไม่เคยจะต้องสมัครกินส้อมาก่อนเลย เด็กเหล่านี้จะเข้าโรงเรียนเมื่ออายุมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะที่ดี ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดีจะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและสนใจให้สนใจในการเรียนมากกว่าเด็กในแหล่งชุมชนหนาแน่นที่มักจะมีความรู้สึกว่าตนถูกบังคับให้เรียน เมื่อเป็นเช่นนี้เด็กเหล่านี้จึงมีทางที่จะประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียนน้อยกว่าเด็กที่มาจาก

๑๐

Havinghurst, Robert J. and Wilson, "Alan, Education in Depression Area," Education of the Disadvantage, p. 339

๑๑

Vimalbhai Premchand Shah, Dissertation Abstracts v. 27 p. 1124 A.

ครอบครัวที่มีฐานะดี^{๑๒} และแฮบริงเฮอร์สค์ ได้เปรียบเทียบผลการเรียนของเด็กชั้น ม.ศ.๑ ในโรงเรียนของชุมชนระดับชนชั้นกลาง และระดับชนชั้นต่ำเพื่อศึกษาว่าผลการเรียนในวิชาสามัญวิชาหนึ่งของเด็กทั้งสองกลุ่มนี้จะแตกต่างกันหรือไม่ ผลที่ได้จากการศึกษาคือ เด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียนของชุมชนระดับชนชั้นกลางได้คะแนนเฉลี่ยระดับเอ (A) ร้อยละ ๔๕ ระดับดี (D) ร้อยละ ๑๖ และไม่มีใครสอบตก ส่วนเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียนของชุมชนระดับชนชั้นต่ำได้คะแนนสูงสุดแค่ระดับบี (B) ร้อยละ ๑๐ และมีนักเรียนสอบตก ร้อยละ ๔๕ นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันของเด็กในโรงเรียนของชุมชนระดับชนชั้นต่ำสูงกว่าอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันของเด็กในโรงเรียนของชุมชนระดับชนชั้นกลาง^{๑๓}

ในขณะที่เดียวกัน เซกซ์ตัน ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างฐานะเศรษฐกิจของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่กับองค์ประกอบสำคัญด้านการเรียนของเด็กพบว่า นักเรียนของชุมชนที่มีรายได้น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ มีสติปัญญาและความประพฤติไม่ดีและมีอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันสูง ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนของชุมชนที่มีรายไคสูงกว่าสามารถเรียนต่อในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนของชุมชนที่มีรายไคต่ำ^{๑๔}

นอกจากนี้ยังมีผู้สนใจว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานเพียงใด เช่น คลาก และ ฟลอทกิน ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและ

^{๑๒} Gibbard, Harold A., "Poverty and Social Organization", Poverty amid Affluence, p. 55

^{๑๓} Havinghurst, Robert J. op. cit. pp. 52 - 55

^{๑๔} Sexton, Patricia, Education and Income, p.42.

รายได้ของบิดามารคากับภาวะการศึกษาของบุตรหลานจากชาวอเมริกัน-นิโกรจำนวน ๑๕๑๕ คน ซึ่งเคยเรียนอยู่ในวิทยาลัยต่าง ๆ หลายแห่งพบว่า

๑. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ของบิดามารคากับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระดับวิทยาลัยของบุตรหลานของประชากรในกลุ่มตัวอย่างนี้

๒. ระดับอาชีพของบิดามารคามีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลการเรียนของบุตรคือนักเรียนกลุ่มบี (B) ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยระดับบีลบ (B⁻) หรือสูงกว่าระดับบีลบ (B⁻) จำนวน ๑๓๕ คน มีบิดามารคามีอาชีพใช้วิชาชีพชั้นสูง (profession) ส่วนนักเรียนกลุ่มซี (C) ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยระดับซี (C) จำนวน ๒๕๖ คนสามารถเรียนจนจบชั้นปริญญา มีบิดามารคามีอาชีพระดับกลาง และนักเรียนกลุ่มดี (D) ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยระดับดี (D) จำนวน ๔๖ คนไม่สามารถเรียนจนจบระดับวิทยาลัยมีบิดามารคามีอาชีพระดับต่ำ

ระดับการศึกษาของบิดามารคามีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในด้านการศึกษาของบุตรหลาน ถ้าบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเคยเรียนจนจบระดับวิทยาลัยมาแล้วจะมีแนวโน้มว่าบุตรหลานจะได้เรียนจนจบชั้นปริญญา แต่ถ้าบิดาไม่เคยเรียนระดับวิทยาลัย จะมีแนวโน้มว่าบุตรหลานจะไม่จบระดับวิทยาลัยด้วย ๑๕

กรีน แมรี ได้ศึกษาลักษณะของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจากเด็กที่เรียนจบจากโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในรัฐเซาท์ คาโรไลนาพบว่า

๑. เด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันมาจากครอบครัวที่มีบุตรหลานหลายคน (๕ - ๖ คน)

๒. บิดามารดาของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันได้รับการศึกษาค่ำกว่าบิดาของเด็กที่ยังเรียนอยู่

๓. ครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันมีอาชีพระดับต่ำรายได้น้อย รายได้เฉลี่ยของครอบครัวที่มีเด็กออกจากโรงเรียนกลางคันพอ ๆ กับรายได้ของผู้ที่อายุ ๑๘ ปี หรือต่ำกว่านั้น

๔. เด็กชายที่ออกจากโรงเรียนกลางคันส่วนใหญ่อะออกจากโรงเรียนเมื่อ
เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒

๕. ประมาณร้อยละ ๔๐ ของผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันมีอายุประมาณ
๑๓ - ๑๔ ปี ๑๖

^{๑๖} Green, Mary J., Dissertation Abstracts, p. 4064, April 1964.

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากแหล่งชุมชนหนาแน่นในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ มีจำนวนมากและมีสภาพเหมือนกัน ดังนั้นเพื่อการประหยัดเงินและแรงงานผู้วิจัย จึงเลือกศึกษาชุมชนหนาแน่นเพียงแห่งเดียวที่มีคุณลักษณะที่จะเป็นตัวแทนของแห่งอื่นได้ คือชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่ โดยมีวิธีดำเนินการ เลือกดังต่อไปนี้

๑. ตรวจสอบแหล่งชุมชนหนาแน่นในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ จากผังเมืองของจังหวัดพระนครธนบุรี มาตราส่วน ๑ : ๑๒,๕๐๐ พบว่า แหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่ เป็นแหล่งชุมชนหนาแน่นที่มีพื้นที่ปานกลาง
๒. ตรวจสอบจำนวนบ้านและเปรียบเทียบความหนาแน่นของบ้านเรือนในแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไอกับแหล่งชุมชนหนาแน่นอื่นๆ จากแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ พบว่าแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไอกีมีจำนวนและสภาพบ้านเรือนเหมือนกับชุมชนหนาแน่นแห่งอื่นๆ
๓. ผู้วิจัยได้เข้าไปในแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่ เพื่อประเมินดูสภาพทั่วไปของชุมชนด้วยตนเองพบว่า ชุมชนมีสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกับแหล่งชุมชนหนาแน่นทั่วไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่ เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาว่าการศึกษาของแหล่งชุมชนหนาแน่นเพราะการกว่าชุมชนนี้จะ เป็นตัวแทนของแหล่งชุมชนหนาแน่นอื่นๆในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ ได้

ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้สำรวจสภาพบ้านเรือนและสภาพแวดล้อมในแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่ เพื่อเลือกบริเวณที่มีสภาพบ้านเรือนและสภาพแวดล้อมที่ตรงกับจุดมุ่งหมายแล้วจึงกำหนดบริเวณเหล่านี้ลงในแผนที่ บริเวณดังกล่าวแยกเป็น ๔ เขต ทุกเขตมีสภาพเหมือนกัน

และสุ่มตัวอย่างเพียง ๑ : ๓ ในแต่ละเขตโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Random) ได้กลุ่มตัวอย่าง ๒๐๑ ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้าน ๑๕๓ หลัง มีประชากรทั้งสิ้น ๑๓๒๖ คน เป็นชาย ๖๖๖ คน หญิง ๖๖๐ คน กลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

๑. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

การที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดากับระดับการศึกษาของบุตรหลานจำเป็นต้องทราบความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวว่าแต่ละครอบครัวมีบุตรหลานอยู่ในความรับผิดชอบเลี้ยงดูเท่าไร เพื่อแยกผู้มาพักอาศัยซึ่งไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของครอบครัวที่จะนำมาศึกษาออกไปเสีย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีดังนี้ เป็นบิดา ๑๕๐ คน มารดา ๑๕๔ คน บุตรหลาน ๕๓๔ คน ผู้พักอาศัย ๔ คน

๒. อายุของประชากรทั้งหมดจำแนกตามวัยการศึกษา มีดังนี้ มีอายุ ๑ - ๖ ปี ๒๑๗ คน อายุ ๗ - ๑๔ ปี ๓๗๑ คน อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ๓๓๘ คน

๓. จำนวนครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้าน ๑ หลัง

เนื่องจากประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่นอยู่กันแออัดยัดเยียดปรากฏว่า บางบ้านมีคนอาศัยอยู่มากกว่า ๑ ครอบครัว จำนวนครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้าน ๑ หลังมีดังนี้ บ้านละ ๑ ครอบครัวมี ๑๒๕ หลัง บ้านละ ๒ ครอบครัวมี ๑๖ หลัง บ้านละ ๓ ครอบครัวมี ๗ หลัง บ้านละ ๔ ครอบครัวมี ๒ หลัง บ้านละ ๕ ครอบครัวมี ๓ หลัง

๔. จำนวนคนในแต่ละครอบครัว

ในครอบครัวหนึ่ง ๆ มีสมาชิกตั้งแต่ ๒ คน ถึง ๑๗ คน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครอบครัวที่มีสมาชิก ๒ คน มี ๕ ครอบครัว ๓ คน มี ๑๑ ครอบครัว ๔ คน มี ๒๑ ครอบครัว ๕ คนมี ๓๗ ครอบครัว ๖ คน มี ๒๗ ครอบครัว ๗ คน มี ๒๑ ครอบครัว ๘ คน มี ๒๗ ครอบครัว ๙ คนมี ๒๐ ครอบครัว ๑๐ คน มี ๑๒ ครอบครัว ๑๑ คน มี ๗ ครอบครัว ๑๒ คน มี ๖ ครอบครัว ๑๓ คน มี ๒ ครอบครัว ๑๔ คน มี ๑ ครอบครัว ๑๕ คน มี ๒ ครอบครัว และ ๑๗ คน มี ๒ ครอบครัว

๕. เชื้อชาติ - สัญชาติ

ประชากรในกลุ่มตัวอย่างมีเชื้อชาติแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ของเชื้อชาติ สัญชาติคือ จีน - จีน จีน - ไทย และ ไทย - ไทย ปรากฏว่าในกลุ่มบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีเชื้อชาติ - สัญชาติ ดังนี้ จีน - จีน ๘๘ คน จีน - ไทย ๕๔ คน ไทย - ไทย ๒๘๒ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์โดยจัดลำดับแบบสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ดังนี้

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนประกอบของครอบครัวได้แก่
 - จำนวนครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน
 - จำนวนคนในแต่ละครอบครัว
 - ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับหัวหน้าครอบครัว
๒. รายละเอียดเกี่ยวกับบุตรหลานในครอบครัวได้แก่
 - อายุ
 - เพศ
 - ระดับการศึกษาของผู้ที่กำลังเรียนและออกจากโรงเรียนแล้ว
 - ชั้นเรียนในปีที่ออกจากโรงเรียนก่อนสิ้นปีการศึกษา
 - สาเหตุที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน
 - งานอาชีพที่กำลังทำอยู่
๓. รายละเอียดของนิคามาราคาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับ
 - อายุ
 - เชื้อชาติ - สัญชาติ
 - อาชีพ
 - รายได้

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและคณะได้ไปสัมภาษณ์หัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนของครอบครัวโดยใช้แบบสำรวจเป็นแนวสำหรับสัมภาษณ์ตามบ้านเรือนในเขตที่เลือกไว้แต่ละเขตซึ่งกำหนดไว้ว่า ใน ๓ บ้าน จะสัมภาษณ์ ๑ บ้าน โดยตั้งเกณฑ์ไว้ว่าจะสัมภาษณ์บ้านที่ ๑ แล้วเว้น ๒ บ้าน ในกรณีที่บ้านที่ ๑

ใบมีบุตรหลานให้สัมภาษณ์บ้านถัดไปแทน ระยะเวลาทำการสัมภาษณ์ระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

การจัดกระทำกับข้อมูล

- ✓ ๑. หาอัตราร้อยละของระดับการศึกษาของประชากรโดยทั่วไป
๒. หาอัตราร้อยละของผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในแต่ละระดับการศึกษา
๓. หาเหตุผลที่ทำให้เด็กออกจากโรงเรียนกลางคันตามลำดับความสำคัญ
๔. หาอัตราร้อยละของบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- ✓ ๕. หาค่าเฉลี่ยของรายได้และจำนวนคนในครอบครัวของครอบครัวทั้งหมดและครอบครัวที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคัน
๖. วิเคราะห์ว่าเด็กที่มาจากครอบครัวซึ่งผู้ปกครองมีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีระดับการศึกษาต่างกันหรือไม่จากสูตร $\chi^2 = \frac{\sum (O-E)^2}{E}$ และ $C = \sqrt{\frac{S-N}{S}}$
- ✓ ๗. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานจากสูตร^๒

$$r = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{N\sum x^2 - (\sum x)^2} \sqrt{N\sum y^2 - (\sum y)^2}}$$

^๑ คุ้ย ขุนสาย, ม.ล., สถิติศาสตร์และการวิจัย, โรงพิมพ์กิ่งเพชร พระนคร ๒๕๐๒, หน้า ๓๘๑ - ๔๓๐

^๒ Garrett, Henry E., Statistic in Psychology and Education, p.372.

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ภาวะการศึกษาทั่วไปของชุมชนชนบทนาแม่ริเวฌบ่อนไก่

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์ว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกันมีระดับการศึกษาต่างกันหรือไม่

ตอนที่ ๓ หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

๑. ภาวะการศึกษาทั่วไปของชุมชนชนบทนาแม่ริเวฌบ่อนไก่

การศึกษาค้นคว้าในด้านภาวะการศึกษาทั่วไปของประชากรในชุมชนนี้ได้พิจารณาถึงระดับการศึกษาของประชากรทั้งหมด จำนวนเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน สาเหตุที่ทำให้เด็กต้องออกจากโรงเรียนกลางคันและอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาของประชากร

ระดับการศึกษาของประชากรทั้งหมด

ประชากรในกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ๑,๓๒๖ คน เป็นชาย ๖๖๖ คน หญิง ๖๖๐ คน มีการศึกษาระดับต่าง ๆ ดังนี้

๑. ผู้ที่อยู่ในวัยก่อนการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ๒๕๐๓ มีระดับการศึกษาคงแสดงในตาราง ๑

ตาราง ๑ ระดับการศึกษาของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓ - ๖ ปี

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๓๒	๔๓.๖๘	๒๑	๔๐.๓๘	๕๓	๔๘.๐๘
เรียนชั้นอนุบาล	๔	๕.๒๕	๓	๕.๘๘	๗	๖.๒๕
เรียนชั้น ป.๑	๓	๔.๐๕	๔	๗.๖๕	๗	๖.๒๕
รวม	๔๓	๕๘.๐๓	๒๘	๕๔.๐๓	๗๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑ ปรากฏว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓ - ๖ ปีที่เข้าโรงเรียนแล้วมีจำนวน ๑๘ คน หรือร้อยละ ๑๑.๙๖ ซึ่งให้เห็นว่าการเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะเข้าเรียนก่อนวัยการศึกษาภาคบังคับยังมีน้อย

๒. ผู้ที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ๒๕๐๓ มีการศึกษาระดับต่าง ๆ แสดงไว้ในตาราง ๒ และ ๓

ตาราง ๒ ระดับการศึกษาของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๗ - ๑๔ ปีที่กำลังเรียน

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อนุบาล	๔	๑.๔๓	๐	๐.๐๐	๔	๑.๔๓
ประถมศึกษาตอนต้น	๑๐๓	๓๕.๒๐	๕๔	๓๕.๔๓	๑๕๗	๕๓.๕๓
ป. ๑	๓๕	๑๒.๘๒	๓๖	๑๓.๑๘	๗๑	๒๖.๐๑
ป. ๒	๒๓	๘.๘๘	๒๔	๘.๓๘	๔๗	๑๕.๖๘
ป. ๓	๒๕	๘.๑๖	๒๑	๗.๖๘	๔๖	๑๖.๕๕
ป. ๔	๒๐	๗.๓๓	๑๓	๘.๓๖	๓๓	๑๐.๐๘

ตาราง ๒ (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนปลาย	๓๖	๑๓.๑๘	๒๖	๘.๕๒	๖๒	๒๒.๗๐
ป. ๕	๑๕	๕.๔๕	๑๑	๔.๐๓	๒๖	๘.๕๒
ป. ๖	๑๕	๕.๔๕	๖	๒.๒๐	๒๑	๗.๖๕
ป. ๗	๖	๒.๒๐	๔	๑.๒๙	๑๐	๓.๔๙
มัธยมศึกษาตอนต้น	๓	๑.๑๐	๓	๑.๑๐	๖	๒.๒๐
ม.ศ. ๑	๒	๐.๗๓	๒	๐.๗๓	๔	๑.๔๖
ม.ศ. ๒	๑	๐.๓๖	๑	๐.๓๖	๒	๐.๗๓
รวม	๑๕๐ ๑๕๐	๕๔.๙๕	๑๒๓	๔๕.๐๕	๒๗๓	๑๐๐.๐๐

จาก ตาราง ๒ ปรากฏว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง ๗ - ๑๔ ปีกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ร้อยละ ๑.๔๗ ประถมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๗.๖๓ ประถมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๒๒.๗๐ มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๒.๒๐ เห็นว่าเด็กส่วนใหญ่มีโอกาสได้เข้าโรงเรียนตามอายุเกณฑ์

ตาราง ๓ ระดับการศึกษาของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๗ - ๑๔ ปีที่ออกจากโรงเรียนแล้ว และอัตราการร้อยละของผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าเรียน	๑๑	๑๑.๒๒	๓๐	๓๐.๖๑	๔๑	๔๑.๘๔
ประถมศึกษาตอนต้น	๒๐	๒๐.๔๑	๒๖	๒๖.๕๓	๔๖	๔๖.๙๕
ป. ๑	๑	๑.๐๒	๒	๒.๐๔	๓	๓.๐๖
ป. ๒	๑๙	๑๙.๓๙	๒๔	๒๔.๔๙	๔๓	๔๓.๘๙

ตาราง ๓. (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป. ๓	๕	๕.๑๐	๓	๓.๐๖	๘	๘.๑๖
ป. ๔	๗	๗.๑๔	๑๖	๑๖.๓๓	๒๓	๒๓.๔๗
ประถมศึกษาตอนปลาย	๖	๖.๑๒	๔	๔.๐๘	๑๐	๑๐.๒๐
ป. ๕	๐	๐.๐๐	๑	๑.๐๒	๑	๑.๐๒
ป. ๖	๒	๒.๐๔	๐	๐.๐๐	๒	๒.๐๔
ป. ๗	๔	๔.๐๘	๓	๓.๐๖	๗	๗.๑๔
มัธยมศึกษาตอนต้น	๐	๐.๐๐	๑	๑.๐๒	๑	๑.๐๒
ม.ศ.๑	๐	๐.๐๐	๑	๑.๐๒	๑	๑.๐๒
รวม	๓๓	๓๓.๗๖	๖๑	๖๒.๒๔	๙๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓. แสดงว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง ๗ - ๑๔ ปี จำนวน ๙๔ คน ไม่เคยเข้าโรงเรียนซึ่งส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ ๔๑.๔๔ เหตุผลที่ทำให้ไม่ได้เข้าโรงเรียนคือ ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านและหารายได้ อีกร้อยละ ๔๖.๕๔ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นที่เหลือร้อยละ ๑๑.๒๒ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น

๓. ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป พิจารณาตามสภาพที่เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองและเป็นบุตรหลานมีการศึกษาระดับต่าง ๆ ดังแสดงในตาราง ๔, ๑๐ และ ๑๑.

ตาราง ๔ ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการ

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๒๘	๓๐.๒๙	๓๒	๑๙.๙๙	๖๐	๒๓.๐๘
เรียนจากประเทศจีน	๓๙	๑๐.๐๖	๐	๐.๐๐	๓๙	๑๐.๑๖
ประถมศึกษาตอนต้น	๒๗	๑๓.๔๕	๑๐	๒๓.๐๘	๓๗	๔๕.๕๓
ป. ๑	๑	๐.๒๖	๓	๑.๘๒	๔	๒.๐๘
ป. ๒	๔	๒.๐๘	๑๑	๒.๘๖	๑๕	๔.๙๕
ป. ๓	๒	๐.๕๒	๑๔	๓.๖๕	๑๖	๔.๑๗
ป. ๔	๕๖	๑๔.๕๘	๓๒	๑๘.๙๕	๘๘	๓๓.๕๓
ประถมศึกษาตอนปลาย	๑๒	๓.๑๓	๙	๒.๓๔	๒๑	๕.๔๗
ป. ๕	๕	๑.๓๐	๐	๐.๐๐	๕	๑.๓๐
ป. ๖	๒	๐.๕๒	๒	๐.๕๒	๔	๑.๐๔
ป. ๗	๕	๑.๓๐	๗	๑.๘๒	๑๒	๓.๑๓
มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๗	๓.๐๓	๔	๑.๐๔	๓๑	๘.๐๗
ม.ศ. ๑	๒	๐.๕๒	๐	๐.๐๐	๒	๐.๕๒
ม.ศ. ๒	๕	๑.๓๐	๐	๐.๐๐	๕	๑.๓๐
ม.ศ. ๓	๒๐	๕.๒๑	๔	๑.๐๔	๒๔	๖.๒๕
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๑	๒.๘๖	๑	๐.๒๖	๑๒	๓.๑๓
ม.ศ. ๔	๒	๐.๕๒	๐	๐.๐๐	๒	๐.๕๒
ม.ศ. ๕	๙	๒.๓๔	๑	๐.๒๖	๑๐	๒.๖๐
อุดมศึกษา	๖	๑.๕๖	๐	๐.๐๐	๖	๑.๕๖
ปี ๑	๒	๐.๕๒	๐	๐.๐๐	๒	๐.๕๒
ปี ๒	๒	๐.๕๒	๐	๐.๐๐	๒	๐.๕๒

ตาราง ๔ (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปี ๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปี ๔	๒	๐.๕๒	๐	๐.๐๐	๒	๐.๕๒
รวม	๑๔๐	๔๔.๔๔	๑๔๔	๔๐.๕๒	๓๘๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔ ผู้ที่เป็นบิดาและมารดา ๓๘๔ คน มีผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนโดยร้อยละ ๒๗.๐๘ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๕.๔๗ รวมแล้วร้อยละ ๓๒.๕๕ ของผู้ที่เป็นบิดามารดาไม่เคยเข้าโรงเรียนและมีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา อีกร้อยละ ๑๑.๒๐ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และร้อยละ ๑๐.๑๖ เคยเรียนมาจากประเทศจีนไม่สามารถอ่านเขียนภาษาไทยได้

สรุปได้ว่าประชากรกลุ่มนี้มีการศึกษาระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่และเมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาระหว่างบิดากับมารดาพบว่าบิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดาถึง บิดาที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนและมีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นมีจำนวนน้อยกว่ามารดา แต่ทั้งนี้ระดับประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไปมีมากกว่ามารดา โดยเฉพาะบิดามีการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาร้อยละ ๑.๕๖ มารดามีการศึกษาสูงสุดเพียงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๐.๒๖ เท่านั้น

ตาราง ๕ ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นบุตรหลานอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปที่กำลังเรียน

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้น	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๑	๑	๐.๘๑

ตาราง ๕ (ต่อ)

๒

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป. ๓	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๑	๑	๐.๘๑
ป. ๔	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ประถมศึกษาตอนปลาย	๑๖	๑๒.๕๐	๑๓	๑๐.๔๕	๒๙	๒๓.๓๕
ป. ๕	๒	๑.๖๑	๑	๐.๘๑	๓	๒.๔๒
ป. ๖	๔	๓.๒๓	๓	๒.๔๒	๗	๕.๖๕
ป. ๗	๑๐	๘.๐๖	๔	๓.๒๖	๑๔	๑๑.๓๒
มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๓	๒๖.๖๑	๒๑	๑๖.๕๓	๕๔	๔๓.๕๕
ม.ศ. ๑	๕	๓.๒๖	๕	๔.๐๓	๑๐	๗.๙๕
ม.ศ. ๒	๑๐	๘.๐๖	๕	๔.๐๓	๑๕	๑๒.๑๐
ม.ศ. ๓	๑๔	๑๑.๒๕	๑๑	๘.๘๗	๒๕	๒๐.๑๖
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๒	๑๗.๓๔	๑๓	๑๐.๔๕	๓๕	๒๘.๒๒
ม.ศ. ๔	๑๐	๘.๐๖	๘	๖.๔๕	๑๘	๑๔.๕๑
ม.ศ. ๕	๑๒	๙.๖๘	๕	๔.๐๔	๑๗	๑๓.๗๑
อุดมศึกษา	๓	๒.๔๒	๒	๑.๖๒	๕	๔.๐๓
ปี ๑	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๑	๑	๐.๘๑
ปี ๒	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปี ๓	๑	๐.๘๑	๑	๐.๘๑	๒	๑.๖๑
ปี ๔	๒	๑.๖๑	๐	๐.๐๐	๒	๑.๖๑
รวม	๙๔	๕๕.๖๓	๕๐	๔๐.๓๓	๑๒๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๕ แสดงว่าผู้เป็นบุตรหลานซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปจะเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๐.๘๑ ประถมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๒๓.๓๙ มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๔๓.๕๕ มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๒๔.๒๒ อุดมศึกษาร้อยละ ๔.๐๓ แสดงว่าเด็กเหล่านี้ได้เรียนตามอายุเกณฑ์ ผู้ที่เรียนต่ำกว่าอายุเกณฑ์ก็เป็นผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาที่มีร้อยละ ๒๔.๒๐ เท่านั้น

ตาราง ๖ ระดับการศึกษาของผู้ที่เป็นบุตรหลานอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปที่ไม่ออกจากโรงเรียนแล้วและที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๑๒	๕.๒๒	๔๑	๑๓.๘๓	๕๓	๒๓.๐๕
ประถมศึกษาตอนต้น	๓๙	๑๖.๕๖	๕๐	๒๑.๓๔	๘๙	๓๘.๖๙
ป. ๑	๓	๑.๓๑	๓	๑.๓๑	๖	๒.๖๑
ป. ๒	๔	๑.๓๔	๒	๐.๘๓	๖	๒.๖๑
ป. ๓	๒	๐.๘๓	๓	๑.๓๐	๕	๒.๑๓
ป. ๔	๓๐	๑๓.๐๔	๔๒	๑๘.๒๖	๗๒	๓๑.๓๐
ประถมศึกษาตอนปลาย	๒๐	๘.๓๐	๒๘	๑๒.๑๓	๔๘	๒๐.๘๓
ป. ๕	๕	๒.๑๓	๖	๒.๖๑	๑๑	๔.๗๔
ป. ๖	๐	๐.๐๐	๔	๑.๓๔	๔	๑.๓๔
ป. ๗	๑๕	๖.๕๒	๑๘	๗.๘๓	๓๓	๑๔.๓๕
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๙	๘.๒๖	๘	๓.๔๘	๒๗	๑๑.๓๔
ม.ศ. ๑	๒	๐.๘๓	๑	๐.๔๓	๓	๑.๓๐
ม.ศ. ๒	๓	๑.๓๐	๐	๐.๐๐	๓	๑.๓๐
ม.ศ. ๓	๑๔	๖.๐๔	๗	๓.๐๔	๒๑	๙.๑๓

ตาราง ๖ (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๕	๒.๑๓	๖	๒.๖๑	๑๑	๔.๗๔
ม.ศ. ๔	๑	๐.๔๓	๐	๐.๐๐	๑	๐.๔๓
ม.ศ. ๕	๔	๑.๗๔	๖	๒.๖๑	๑๐	๔.๓๕
อุดมศึกษา	๑	๐.๔๓	๑	๐.๔๓	๒	๐.๘๗
ปี ๑	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปี ๒	๑	๐.๔๓	๐	๐.๐๐	๑	๐.๔๓
ปี ๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปี ๔	๐	๐.๐๐	๑	๐.๔๓	๑	๐.๔๓
รวม	๕๖	๔๓.๗๔	๑๓๔	๕๔.๒๖	๒๓๐	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๖ ปรากฏว่ามีผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนร้อยละ ๒๓.๐๕ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๓๔.๖๕ ประถมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๒๐.๘๗ มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๑๑.๗๔ มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๔.๗๔ อุดมศึกษาร้อยละ ๐.๘๗ เมื่อรวมผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนและมีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาตอนต้นมีร้อยละ ๖๑.๗๔ แสดงว่าบุคลากรของประชากรกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ

จำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน

บุคลากรซึ่งออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด ๒๓๔ คนมีผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ๗๐ คนหรือร้อยละ ๓๐.๐๔ จำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในแต่ละระดับการศึกษาแสดงไว้ในตาราง ๗

ตาราง ๗ จำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้น	๒๒	๓๐.๕๘	๒๐	๒๘.๑๗	๔๒	๕๘.๗๕
ป. ๑	๔	๕.๖๓	๕	๗.๐๔	๙	๑๒.๖๘
ป. ๒	๑๑	๑๕.๔๙	๗	๙.๘๖	๑๘	๒๕.๓๕
ป. ๓	๗	๙.๘๖	๖	๘.๕๕	๑๓	๑๘.๓๑
ป. ๔	๐	๐.๐๐	๒	๒.๘๒	๒	๒.๘๒
ประถมศึกษาตอนปลาย	๑๐	๑๔.๐๙	๑๑	๑๕.๔๙	๒๑	๒๙.๕๘
ป. ๕	๕	๗.๐๔	๗	๙.๘๖	๑๒	๑๖.๙๐
ป. ๖	๒	๒.๘๒	๔	๕.๖๓	๖	๘.๔๕
ป. ๗	๓	๔.๒๓	๐	๐.๐๐	๓	๔.๒๓
มัธยมศึกษาตอนต้น	๕	๗.๐๔	๒	๒.๘๒	๗	๙.๘๖
ม.ศ. ๑	๒	๒.๘๒	๒	๒.๘๒	๔	๕.๖๓
ม.ศ. ๒	๓	๔.๒๓	๐	๐.๐๐	๓	๔.๒๓
ม.ศ. ๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑	๑.๔๑	๐	๐.๐๐	๑	๑.๔๑
ม.ศ. ๔	๑	๑.๔๑	๐	๐.๐๐	๑	๑.๔๑
ม.ศ. ๕	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๓๘	๕๓.๕๒	๓๓	๔๖.๔๘	๗๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๗ แสดงว่าจำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันมากที่สุดอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนต้น รองลงมาได้แก่ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษา

ตอนปลายตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการรับละของผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางกันในแต่ละระดับการศึกษา โดยเทียบจำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางกันกับจำนวนผู้ที่ออกจากโรงเรียนแล้วในแต่ละระดับ การศึกษาปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๘ อัตราการรับละของผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางกันในแต่ละระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ออกจาก ร.ร. ทั้งหมด	จำนวนผู้ออก จาก ร.ร. กลางกัน	ร้อยละของผู้ที่ ออกจาก ร.ร. กลางกัน
ประถมศึกษาตอนต้น	๑๓๕	๔๒	๓๑.๑๑
ประถมศึกษาตอนปลาย	๕๘	๒๑	๓๖.๒๑
มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๘	๗	๒๕.๐๐
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๑	๑	๙.๐๙
อุดมศึกษา	๒	๐	๐.๐๐

จากตาราง ๘ แสดงว่า ในระดับประถมศึกษาตอนปลายมีผู้ออกจากโรงเรียนกลางกันเป็นจำนวนสูงสุด รองลงมาคือในระดับประถมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายตามลำดับ

เหตุผลที่เด็กออกจากโรงเรียนกลางกัน

เด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางกันเหล่านี้อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของครอบครัวในแหล่งชุมชนชนบทแห่งนี้ เหตุผลที่เด็กออกจากโรงเรียนกลางกันตามลำดับความสำคัญแสดงไว้ในตาราง ๙

ตาราง ๕ ลำดับของเหตุผลที่ทำให้เด็กในแหล่งชุมชนหนาแน่นต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน

ลำดับของ เหตุผล	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์ไทล์
ไม่มีเงิน - ชักสน	๒๒	๘๘.๕๐
ไม่ชอบเรียน	๑๓	๕๕.๘๓
ช่วยหารายได้	๑๒	๕๓.๓๔
สอบตกบ่อย ๆ	๑๐	๒๖.๓๒
ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน	๖	๑๕.๕๕
พ่อแม่พอใจให้ออก	๕	๓.๓๔
เจ็บป่วย	๒	๒.๘๑
ขี้ขลาด	๑	๑.๐๐

อุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาของประชากร

ประชากรที่อาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนนี้มีปัญหาต้องออกจากโรงเรียนกลางคันและมีการศึกษาต่ำ อุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาของประชากรที่อาศัยอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งชุมชนหนาแน่น ได้แก่

๑. ปัญหาความยากจนของผู้ปกครอง
๒. ปัญหาส่วนตัวของเด็ก

ความยากจนของผู้ปกครอง เป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดที่ขัดขวางไม่ให้ประชากรกลุ่มนี้ได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ ครอบครัวเหล่านี้มีรายได้เฉลี่ย ๑๔๔.๘๖ บาทต่อเดือน มีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย ๓.๐๕ คน มีรายได้เฉลี่ยคนละ ๒๓๓.๔๓ บาทต่อเดือน ดังนั้นจึงไม่สามารถส่งเสริมให้เด็กวัยก่อนการศึกษาภาคบังคับเข้าเรียนในชั้นอนุบาลได้ สำหรับครอบครัวที่มีบุตรหลานต้องออกจากโรงเรียนกลางคันมีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย ๔.๐๔ คน มีรายได้เฉลี่ย

ครอบครัวละ ๑๔๑๐ บาท ต่อเดือน มีรายได้เฉลี่ยคนละ ๑๓๒.๘๘ บาท ต่อเดือน ซึ่งนับว่า
เป็นรายได้ต่ำสำหรับประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ บุตรหลานจึงต้องออก
จากโรงเรียนกลางคันเพื่อช่วยทำงานบ้านหรือช่วยหารายได้มาจุนเจือครอบครัว เมื่อพิจารณา
อาชีพของมารคากลุ่มที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคันพบว่า ร้อยละ ๕๔.๕๓ ของผู้ที่
ออกจากโรงเรียนกลางคันอยู่ในครอบครัวที่มารคาไม่ได้ประกอบอาชีพ ดังปรากฏในตาราง ๑๐.

ตาราง ๑๐. จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันตาม ระดับอาชีพของมารคา

ระดับอาชีพของมารคา	จำนวนบุตรหลานที่ออก จากโรงเรียนกลางคัน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	๓๕	๕๔.๕๓
กรรมกร – รับจ้างทั่วไป	๑๓	๒๓.๕๔
ค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ	๑๔	๑๘.๓๒
ช่างปูน	๑	๑.๖๔

เหตุผลที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาคือประการหนึ่งคือ ปัญหาส่วนตัวของเด็กเอง
เด็กที่ออกจากโรงเรียนแล้ว ๒๓ คน ให้เหตุผลที่ตนไม่อยากเรียนต่อในชั้นถัดไปดังนี้

สอบตกบ่อย ๆ	๑๒	คน
ถูกครูทำโทษ	๓	คน
ไม่ชอบเพื่อนที่โรงเรียน	๔	คน

๒. เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกันมีระดับการศึกษาต่างกันหรือไม่

ในการวิเคราะห์หาว่าเด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกันมีระดับการศึกษาต่างกันหรือไม่จึงมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับระดับการศึกษาของบุตรหลาน เพื่อทดสอบว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา หรืออาชีพที่มีรายได้สูงแล้วบุตรหลานจะมีการศึกษาสูง แต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา หรืออาชีพระดับกรรมกรและมีรายได้ต่ำแล้วบุตรหลานจะได้รับการศึกษาคำควบหรือไม่ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกันมีระดับการศึกษาไม่ต่างกัน

ครอบครัวที่นำมาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง กับระดับการศึกษาของบุตรหลานคือครอบครัวที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนแล้วจำนวน ๑๐๓ ครอบครัว มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนแล้ว ๒๓๔ คน และไม่เคยเข้าโรงเรียน ๕๓ คน บุตรหลานที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนเหล่านี้เป็นผู้ที่มีอายุเกิน ๗ ปีแล้วทั้งสิ้น

การวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาของเด็กที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาหรืออาชีพ หรือรายได้ระดับต่าง ๆ ใช้วิธีหาค่าไคสแคว (χ^2 test) ถ้าผลปรากฏว่าระดับการศึกษาของเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง ไม่แตกต่างไปจากระดับการศึกษาของเด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำแล้ว ย่อมแสดงว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันของ

บิณฑาคารหรือผู้ปกครองไม่มีผลทำให้ระดับการศึกษาของบุตรหลานแตกต่างกันไป
 ฉะนั้นระดับการศึกษาของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองจึงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา
 ของบุตรหลาน แต่ถากระดับการศึกษาของเด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครอง
 มีระดับการศึกษาสูงแตกต่างกับระดับการศึกษาของเด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิณฑาคารหรือ
 ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำแล้วย่อมแสดงว่าระดับการศึกษาของบุตรหลานมีความสัมพันธ์
 กับระดับการศึกษาของบิณฑาคารหรือผู้ปกครอง ฉะนั้นถ้าบิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการ
 ศึกษาสูงแล้วบุตรหลานย่อมมีการศึกษาสูงควบ ในทำนองเดียวกันการวิเคราะห์หาค่าความ
 แตกต่าง ระหว่างระดับการศึกษาของเด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวซึ่งบิณฑาคารหรือผู้ปกครองมี
 อาชีพและรายได้ระดับต่าง ๆ ก็จะทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของ
 บุตรหลาน กับอาชีพ และรายได้ของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองได้ การทดสอบด้วยไคสแคว
 ปรากฏผลดังนี้

๑. เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ (สูง ปานกลาง และต่ำ)
 มีระดับการศึกษาไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า $\chi^2 = ๑๒.๒๓$, df. = ๑๒)
 ผลการทดสอบครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าระดับรายได้ของบิณฑาคารหรือ
 ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลาน

๒. เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดาได้รับการศึกษาระดับต่าง ๆ (สูง ปานกลาง
 และต่ำ) จะมีระดับการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑
 (ค่า $\chi^2 = ๔๑.๓๔$, df = ๑๐) ผลการทดสอบครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
 แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลาน ถ้าบิดามีการ
 ศึกษาในระดับใดบุตรหลานย่อมมีการศึกษาระดับนั้น ค่าสหสัมพันธ์ (c) = ๐.๓๑ *

* การคำนวณหาค่า c. ในภาคผนวก.

๓. เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่มารดาได้รับการศึกษาระดับต่าง ๆ (สูง ปานกลาง และต่ำ) จะมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า $\chi^2 = 5.41$, $df. = 4$) ผลการทดสอบครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลาน ถ้ามารดาได้รับการศึกษาระดับต่ำ บุตรหลานอาจมีการศึกษาระดับสูงหรือต่ำก็ได้

๔. เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่บิดามีระดับอาชีพต่างกันจะมีระดับการศึกษาต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ (ค่า $\chi^2 = 37.27$, $df. = 12$) ผลการทดสอบครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลาน ฉะนั้นถ้าบิดามีอาชีพระดับที่ใช้วิชาชีพชั้นสูง บุตรหลานย่อมมีการศึกษาสูง ถ้าบิดามีอาชีพเป็นกรรมกรหรือคนงานที่ขาดความรู้ความชำนาญงาน บุตรหลานจะมีการศึกษาค่า ค่าสหสัมพันธ์ (c) = ๐.๕๓

๕. เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่มารดามีระดับอาชีพต่างกันจะมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า $\chi^2 = 90.86$, $df. = 90$) ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าระดับอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลาน ฉะนั้นถ้ามารดามีอาชีพกรรมกร รับจ้างทั่วไปหรือทำอาชีพที่ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญแล้ว บุตรหลานอาจมีการศึกษาสูงหรือต่ำก็ได้

การคำนวณหาค่าไคสแควและตารางแสดงระดับการศึกษาของบุตรหลานจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดาหรือผู้ปกครองแสดงไว้ในภาคผนวก

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

* การคำนวณหาค่า c . ในภาคผนวก.

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานก็เพื่อทดสอบดูว่า ระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันหรือไม่ ถ้ามีความสัมพันธ์กันก็แสดงว่าในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาหรือรายได้ต่ำหรือมีอาชีพระดับกรรมกร จะมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคันมาก ส่วนในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาหรือรายได้สูงหรือมีอาชีพที่เชี่ยวชาญชั้นสูง จะมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคั้นน้อย ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

ระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษาหรือรายได้สูงหรือมีอาชีพที่เชี่ยวชาญชั้นสูงมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคั้นน้อย

ครอบครัวที่นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานคือครอบครัวที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคันจำนวน ๕๐ ครอบครัว มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคัน ๗๑ คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

๑. ระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

บิดาที่ได้รับการศึกษาระดับต่ำรวมทั้งไม่เคยเข้าโรงเรียนและเรียนมาจากประเทศจีนมี ๔๖ คน ได้รับการศึกษาระดับกลาง ๔ คน มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาได้ดังนี้

ตาราง ๑๑. จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	บุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืน	
	จำนวน	ร้อยละ
สูง	๐	๑.๐๐
กลาง	๖	๘.๘๕
ต่ำ	๖๕	๘๑.๕๕
รวม	๗๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๑. แสดงว่าบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนร้อยละ ๘๑.๕๕ มาจากครอบครัวที่บิดาได้รับการศึกษาระดับต่ำ เมื่อบิดาได้รับการศึกษาสูงขึ้นจำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนลดน้อยลง ค่าสหสัมพันธ์ (r) ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานเท่ากับ ๐.๘๔ แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑

๒. ระดับอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลาน
บิดา ๓๗ คน มีอาชีพระดับกรรมกร ๔ คน มีอาชีพระดับกลาง และ ๕ คนมีอาชีพระดับสูง บุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับอาชีพของบิดาได้ดังนี้

ตาราง ๑๒ จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับอาชีพของบิดา

ระดับอาชีพของบิดา	บุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืน	
	จำนวน	ร้อยละ
สูง	๕	๓.๐๔
กลาง	๑๕	๒๑.๑๓
กรรมกร	๕๑	๗๑.๘๓
รวม	๗๑	๑๐๐.๐๐

จากการตาราง ๑๒ จะเห็นว่าบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่บิดามีอาชีพระดับกรรมกร ถ้าบิดามีอาชีพระดับกลางและสูงจำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจะลดน้อยลงตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์ (x) ระหว่างระดับอาชีพกับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานเท่ากับ ๐.๙๔ แสดงว่าระดับอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ แสดงว่าถ้าบิดามีอาชีพระดับสูงย่อมมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคืนน้อยกว่าบิดาที่มีอาชีพระดับกรรมกร

๓. ระดับรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลาน

ครอบครัวที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคืนแยกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้ระดับต่ำ ๓๑ ครอบครัว รายได้ระดับกลาง ๑๐ ครอบครัว และรายได้ระดับสูง ๕ ครอบครัว บุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัวได้ดังนี้

ตาราง ๑๓ จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนจำแนกตามระดับรายได้
ของครอบครัว

ระดับรายได้ของครอบครัว	บุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคืน	
	จำนวน	ร้อยละ
สูง	๑๓	๑๘.๓๓
กลาง	๑๕	๒๑.๖๓
ต่ำ	๔๓	๖๐.๕๖
รวม	๗๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๓ จะเห็นว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคืนมากที่สุด แต่ในครอบครัวที่มีรายได้ระดับกลางและสูงมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคืนลดน้อยลงตามลำดับ คาสหสัมพันธ์(r) ระหว่างระดับรายได้ของครอบครัวกับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานเท่ากับ ๐.๘๙ แสดงว่าระดับรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ แสดงให้เห็นว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคืนมากกว่าในครอบครัวที่มีรายได้สูง

๔. ระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลาน

กลุ่มมารดาของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนมีการศึกษาและอาชีพระดับเดียวกัน จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา และอาชีพของมารดากับการออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลานได้

การคำนวณหาคาสหสัมพันธ์(r) ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและรายได้กับการ

ออกจากโรงเรียนกลางคืนของบุตรหลาน ใช้วิธีคำนวณจากข้อมูลที่จัดอันดับ
ตามวิธีการของการเรคท์* เนื่องจากการกระจายของประชากรในระดับการศึกษา อาชีพและ
รายได้แต่ละระดับมีน้อย ประชากรจะไปรวมกลุ่มกันอยู่ที่การศึกษาและรายได้ระดับต่ำกับอาชีพ
ระดับกรรมกร เมื่อหาคาสหสัมพันธ์แบบเส้นตรงจึงได้คาสหสัมพันธ์สูงมาก คู่วิธีการคำนวณหาคาสหสัมพันธ์ (r) ในภาคผนวก

*

Garrett, Henry E., op.cit.

บทสรุป อภิปรายผลและข้อคิดจากผลการวิจัย

[ผู้วิจัยได้ศึกษาภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนชนหนาแน่นปริมณฑล จำนวน ๒๐๑ ครอบครัวซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (๑:๓)] พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน ส่วนระดับการศึกษาและอาชีพของมารดา นำไปหาความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลานไม่ได้ สำหรับระดับรายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาแต่มีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

อภิปรายผล

การที่ระดับการศึกษาและการออกจากโรงเรียนกลางคันมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและอาชีพของบิดาแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาแสดงว่า ในแหล่งชุมชนชนหนาแน่นถ้าบิดามีการศึกษา และอาชีพสูงบุตรหลานจะมีการศึกษาสูงด้วย ถ้าบิดามีการศึกษาระดับต่ำ และอาชีพระดับกรรมกร บุตรหลานจะมีการศึกษาต่ำด้วย แต่มารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำ หรืออาชีพระดับกรรมกรมีบุตรหลานได้รับการศึกษาทั้งสูงและต่ำ ในด้านการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานปรากฏว่า ถ้าบิดามีการศึกษาและอาชีพระดับสูงบุตรหลานจะออกจากโรงเรียนกลางคันน้อย แต่ถ้าบิดามีการศึกษาระดับต่ำและอาชีพระดับกรรมกรบุตรหลานจะออกจากโรงเรียนกลางคันมาก ส่วนระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาไม่ได้นำไปหาความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันเพราะคุณลักษณะทางระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาเป็นเอกลักษณะ (homogeneous) ดังจะเห็นได้จากอัตราร้อยละของมารดาที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนและเคยเรียนในระดับประถมต้นดังนี้ ร้อยละ ๘๗ อยู่ในกลุ่มมารดาที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนแล้ว ร้อยละ ๗๐ อยู่ในกลุ่มมารดาที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคันและ ร้อยละ ๘๒ อยู่ในกลุ่มมารดาทั้งหมดในชุมชนนี้ อัตราร้อยละของมารดาที่มีอาชีพระดับกรรมกร

มีดังนี้ ร้อยละ ๘๖ อยู่ในกลุ่มมารดาที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนแล้ว ร้อยละ ๘๘ อยู่ใน
กลุ่มมารดาที่มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนกลางคัน แสดงว่าการกระจายกระจายของมารดาใน
ระดับการศึกษาและอาชีพแต่ละระดับนั้นน้อยมาก จำนวนมารดาจึงไปจับกลุ่มกันอยู่ในการศึกษา
ระดับต่ำและอาชีพระดับกรรมกร จึงไม่สามารถนำระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาไปหา
ความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลานซึ่งกระจายกันเป็นหลายระดับ และไม่สามารถ
นำไปหาความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานได้เช่นเดียวกัน]

การที่ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและการออก
จากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานแต่ฝ่ายเดียวแสดงว่า ในระดับชนชั้นต่ำบิดามีความสำคัญ
อย่างยิ่งต่อครอบครัว บิดาเป็นหลักของครอบครัวและมีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาของ
บุตรหลานแต่ฝ่ายเดียว ดังนั้นถ้ามีการส่งเสริมอาชีพของบิดาเพื่อยกระดับการศึกษาของบุตรหลาน
แล้วย่อมจะเป็นวิถีทางนำไปสู่การยกระดับอาชีพและการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชน
หนาแน่นวิธีหนึ่ง

[การที่ระดับรายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรหลานหมายความว่า
ความว่าในครอบครัวที่มีรายได้สูงบุตรหลานอาจไม่ได้รับการศึกษาสูงเสมอไป และครอบครัวที่มี
รายได้น้อยบุตรหลานอาจได้รับการศึกษาระดับสูงหรือต่ำกว่าก็ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในครอบครัว
ที่มีรายได้ระดับต่ำเห็นความสำคัญของการศึกษา จึงพยายามสนับสนุนการศึกษาของบุตรหลาน
แต่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงย่อมมีโอกาสสนับสนุนการศึกษาของบุตรหลานได้มากกว่าครอบครัวที่มี
รายได้ต่ำ ฉะนั้นบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในครอบครัวที่มีรายได้สูงจึงมีน้อยกว่าใน
ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ หรือมีคะแนนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของครอบครัวอาจเป็นที่เชื่อถือไม่ได้เพราะ
ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนนี้พยายามปิดบังรายได้ที่แท้จริง โดยมีเหตุผลว่าการให้สัมภาษณ์รายได้
อาจมีผลต่อการเสียภาษีเงินได้หรือมีเหตุผลอื่น ๆ] ถ้าครอบครัวที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ เหล่านี้พยายาม
สนับสนุนให้บุตรหลานมีโอกาสศึกษาเล่าเรียนจริง ก็น่าจะมีการส่งเสริมการศึกษานี้ใหญ่กว่าค่าทั้ง
ด้านสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา เพื่อให้ประชากรที่ยากจนเหล่านี้มีโอกาสได้ศึกษาเพิ่มเติมเมื่อมี
เวลาว่างหลังจากการประกอบอาชีพ เพราะข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปรากฏว่าเด็กจำนวนไม่น้อย

จึงระดับประถมศึกษาตอนต้นโดยการสมัครสอบเทียบความรู้และเนื่องจากประชากรกลุ่มนี้มีรายได้ต่ำ แต่มีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระเลี้ยงดูมาก ก็มียาได้เฉลี่ยคนละ ๑๓๒.๘๘ บาทต่อเดือน จึงน่าจะมีการวางแผนครอบครัวและคุมกำเนิดเพื่อแก้ไขปัญหาค่าความยากจนเนื่องจากมีบุตรมากและมีรายได้ต่ำ

ผลการศึกษารังนี้ เป็นไปตามแผนภูมิ ที่บันทึกไว้ว่าในแหล่งชุมชนชนบทนั้น ความยากจน การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นชุมชนชนบทนั้นค่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการออกจากโรงเรียนกลางคัน เป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันเป็นวงจร แต่การศึกษารังนี้มีขอบปรองในด้านการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือครอบครัวที่อยู่ในเขตสำรวจมีโอกาสถูกเลือกไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นเช่นนี้เพราะสภาพบ้านเรือนแออัดยัดเยียดและซับซ้อนไม่เป็นระเบียบจึงเป็นการยากที่จะเลือก (แบบมีระบบ) ให้ได้บ้านที่ ๑, ๔, ๗... ตามลำดับ ปัญหานี้ซับซ้อนกันไม่ได้เรียงกันอยู่ตามทางเดิน บ้านที่เลือกไม่มีคนอยู่หรือไม่มีบุตรหลาน ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจผิดพลาดไปบ้าง ความบกพร่องอีกประการหนึ่ง เกิดจากการใช้สถิติที่ไม่เหมาะสมก็จะเห็นได้จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดากับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลานในรูปของความสัมพันธ์แบบเส้นตรงโดยนำข้อมูลมาจัดอันดับตามระดับความสูงต่ำของระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดากับอันดับของจำนวนบุตรออกจากโรงเรียนกลางคันมาหาความสัมพันธ์กัน คุณลักษณะทางระดับการศึกษาและอาชีพของบิดากระจายกันอยู่ในระดับสูงต่ำ จึงหาความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรออกจากโรงเรียนกลางคันมากน้อยตามระดับการศึกษาและอาชีพได้ แต่ระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาจับกันเป็นกลุ่มจึงไม่สามารถนำไปหาความสัมพันธ์กันได้

เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขอบปรองหลายประการดังได้กล่าวมาแล้ว จึงน่าจะมีการศึกษาภาวะการศึกษาในแหล่งชุมชนชนบทแห่งอื่นๆ มาเปรียบเทียบกับเพื่อให้แน่ใจในผลการค้นคว้ายิ่งขึ้น และการศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งยังไม่ครบถ้วนตามที่ไว้วางใจ

* Wolfle, Dael, "Educational Opportunity, Measured Intelligence, and Socail Background" Education, Economy and Sociology, p p. 216 - 240

ได้กล่าวไว้ว่า] ปัจจุบันการส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลานนอกเหนือไปจากระดับรายได้ของครอบครัว อาชีพของครอบครัวและระดับชนชั้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อการศึกษามาก เช่น ระดับสติปัญญาของเด็กเอง สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมของชุมชนและสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เช่น ท่าเลที่ตั้งเป็นต้น จึงน่าจะมีการศึกษาต่อไปในด้านความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและการออกจากโรงเรียนกลางคันของประชากรในแหล่งชุมชนชนบทเทียบกับระดับสติปัญญาของเด็ก สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของชุมชนและสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยต่างๆที่โวลเฟิลกล่าวไว้จะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและการออกจากโรงเรียนกลางคันของประชากรในแหล่งชุมชนชนบทแห่งของเราหรือไม่

ข้อคิดจากผลการวิจัย

จากผลการค้นคว้าวิจัยมีความเห็นว่า) เมืองใหญ่ที่มีความเจริญก้าวหน้าหลายๆด้าน เช่น การศึกษา เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ฯลฯ เป็นที่ ย่อมดึงดูดให้ประชากรเข้ามาตั้งถิ่นฐานมาก เป็นผลให้ค่าครองชีพสูงโดยเฉพาะที่ดินที่อยู่ใกล้เส้นทางคมนาคมและใกล้สถานที่ทำงาน ฉะนั้นถ้าบริเวณที่ดินราคาสูงเขตใดเป็นเขตบ้านเขาราคาถูก มีประชากรได้รับการศึกษามาก มีอาชีพที่ได้รายได้ค่อนข้างไปรวมกลุ่มกันอยู่แล้ว บริเวณนั้นย่อมมีสภาพเป็นแหล่งชุมชนชนบทแน่นอน

[ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ชี้ให้เห็นว่า สภาพของแหล่งชุมชนชนบทแน่นอน ระดับการศึกษา) อาชีพและรายได้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการปรับปรุงแหล่งชุมชนชนบทแน่นอนและการป้องกันไม่ให้แหล่งชุมชนชนบทแน่นอนเพิ่มขึ้นและหนาแน่นมากขึ้นอาจทำได้วิธีหนึ่งคือการช่วยให้ประชากรเหล่านั้นช่วยตัวเองได้โดยการสนับสนุนให้อาชีพที่มีรายได้เพิ่มขึ้น และยกระดับการศึกษาของบุตรหลานให้สูงขึ้น รัฐบาลควรร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมจัดการฝึกหัดอบรมอาชีพระยะสั้นให้แก่ประชากรเหล่านั้น เพื่อเข้าไปทำงานในโรงงาน โดยจ่ายค่าแรงงานส่วนหนึ่งในรูปของสวัสดิการคือ ที่อยู่อาศัยและการศึกษาของบุตรหลาน สำหรับในด้านการศึกษาของบุตรหลานควรส่งเสริมให้เรียนถึงระดับประถมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างน้อย ต่อจากนั้นจึงให้เขาฝึกหัดอบรมวิชาชีพในโรงงาน วิธีนี้นอกจากจะทำให้บุตรหลานมีอาชีพแล้วยังจะทำให้โรงงานได้คนงานที่มีความสามารถอีกด้วย การกระทำดังนี้จะช่วยยกระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของประชากร

ให้สูงขึ้น ควรกำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้ อยู่แถบชานเมือง ในขณะที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม เหล่านี้จะช่วยดึงคนให้ออกจากแหล่งชุมชนหนาแน่นและประชากรจากต่างจังหวัดก็ไม่ต้องเข้ามา แออัดกัน เบียดอยู่ในพระนคร

การที่จะทำได้ ใ้ผลตามจุดหมายควรมีมาตรการที่เหมาะสมสำหรับควบคุมให้โรงงาน อุตสาหกรรมและโรงงานปฏิบัติการตามข้อตกลงร่วมกันกับรัฐบาล การปรับปรุงแก้ไขวิธีนี้จึงจะไ้ผล

บรรณานุกรม

- คุป ชุมสาย, ม.ล. สถิติศาสตร์และการวิจัย โรงพิมพ์กิ่งเพชร พระนคร ๒๕๑๒, ๓๒๕ หน้า.
 เทศบาลนครกรุงเทพฯ, สำนักงาน, โครงการปรับปรุงแหล่งชุมชนโดยวิธีให้ประชาชนช่วยตนเอง
บริเวณบ่อนไก่ ตำบลสวนลุมพินี อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร, ๑๖ หน้า.
 ประชาสงเคราะห์, กรม, รายงานการสำรวจสภาพความเป็นอยู่และความเดือดร้อนของชุมชนใน
ชุมชนห้วยขวาง โรงพิมพ์ โรงเรียนกรมประชาสงเคราะห์ ๒๕๐๘, ๑๐๑ หน้า.
 มหาคไทยและเทศบาลนครกรุงเทพฯ, กระทรวง การปรับปรุงแหล่งชุมชนบริเวณหน้ากรมทางหลวง
แผ่นดิน โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น ๒๕๐๘, ๓๐๑ หน้า.
 สภาวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน, รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดบางลักษณะในคดีเด็ก
และเยาวชน ๒๕๐๘, ๑๑๔ หน้า.
 สภาสังคมสงเคราะห์, สำนักงาน เอกสารประกอบการสัมมนา "งานสวัสดิการครอบครัวในแหล่ง
เสื่อมโทรม" ๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ ณ หอประชุมโรงพยาบาลและสถาบันประสาทวิทยา
 พระนคร, ๘ หน้า.

- Anderson, Arnold C, A.H. Halsey, and Jean Floud "Educational
 Opportunity, Measured Intelligence Social Background",
Education, Economy and Sociology, The Free Press of Glence
 Inc., 1961, 620 pp.
 Cambell, Roald F., The Elementary School Journal, Jan. 1966, 101 pp.
 Cody, Wilmer S. Jr., The Elementary School Journal, Oct. 1966, 103 pp.
 Fantini, Mario D. And Weinstein, Garald, The Disadvantaged, Haper
 and Row, New York, 1968, 455 pp.
 Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education,
 Mc. Graw-Hill books Co., 1957, 347 pp.
 Ferman, Lows A., Kornbinh, Joyee L. and Alan Harber, Poverty in
America, V. of Michigan Press, 1968, 668 pp.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans

Green and Co., Inc., 1958, 478 pp.

Gibbard, Harold A., Poverty amid Affluence, New Haven, Yale University Press, 1966, 246 pp.

Green, Mary J., Dissertation Abstract Vol. 24, p.4063A., April, 1964.

Pasnow, Harry, Education of The Disadvantaged, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1967, 503 pp.

Sexton, Patricia, Education and Income, Viking Press, New York, 1961.

UNESCO, Technical Seminar on Educational Wastage and School Dropouts, Bangkok 5-12 Sep. 1966, 24 pp.

Vimalbhai Premchand Shah, Dissertation Abstract A, Vol. 27, p 1124A.

Wert, James E., Charles O. Neidt J., Stanley A. Nmann, Statistical Method in Educational and Psychology Research, Appletion -

Century - Crefts, Inc., 1954, 435 pp.

ตาราง ๑๔ : ระดับการศึกษาของประชากรทั้งหมดในชุมชนชนบทอำเภอเนินขาม

ระดับการศึกษา	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย	๑๕๒	๒๔๕	๓๙๗	๒๙.๔๙
อายุต่ำกว่า ๖ ปี	๑๐๑	๙๘	๑๙๙	๑๕.๐๑
อายุตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป	๕๑	๑๔๗	๑๙๘	๑๔.๙๗
เรียนมาจากประเทศจีน	๓๙	๐	๓๙	๒.๙๔
กำลังเรียนชั้นอนุบาล	๘	๓	๑๑	๐.๘๓
ประถมศึกษาตอนต้น	๒๔๐	๒๗๙	๕๑๙	๓๙.๑๔
กำลังเรียน	๑๑๔	๙๘	๒๑๒	๑๖.๐๖
ออกจากโรงเรียนแล้ว	๑๒๖	๑๘๐	๓๐๖	๒๓.๐๘
ประถมศึกษาตอนปลาย	๙๐	๘๐	๑๗๐	๑๒.๘๓
กำลังเรียน	๕๒	๓๙	๙๑	๖.๘๖
ออกจากโรงเรียนแล้ว	๓๘	๔๑	๗๙	๕.๙๖
มัธยมศึกษาตอนต้น	๘๒	๓๗	๑๑๙	๘.๙๗
กำลังเรียน	๓๖	๒๔	๖๐	๔.๕๒
ออกจากโรงเรียนแล้ว	๔๖	๑๓	๕๙	๔.๔๕
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๓๘	๒๐	๕๘	๔.๓๗
กำลังเรียน	๒๒	๑๓	๓๕	๒.๖๘
ออกจากโรงเรียนแล้ว	๑๖	๗	๒๓	๑.๗๓
อุดมศึกษา	๑๐	๓	๑๓	๐.๙๘
กำลังเรียน	๓	๒	๕	๐.๓๘
ออกจากโรงเรียนแล้ว	๗	๑	๘	๐.๖๐
รวม	๖๖๐	๖๖๖	๑๓๒๖	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๑๕ ระดับการศึกษาของผู้เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๒๔	๑๔.๓๔	๓๖	๓๙.๑๓
เรียนมาจากประเทศจีน	๓๙	๒๐.๕๓	๐	๐.๐๐
ประถมศึกษาตอนต้น	๖๓	๓๕.๒๖	๑๐๔	๕๓.๖๑
ป.๑	๑	๐.๕๓	๓	๓.๖๑
ป.๒	๔	๔.๑๑	๑๑	๕.๖๓
ป.๓	๒	๑.๐๕	๑๔	๓.๑๓
ป.๔	๕๖	๒๙.๔๓	๓๒	๓๓.๑๑
ประถมศึกษาตอนปลาย	๑๒	๖.๓๒	๙	๔.๖๔
ป.๕	๕	๒.๖๓	๐	๐.๐๐
ป.๖	๒	๑.๐๕	๒	๑.๐๓
ป.๗	๕	๒.๖๓	๓	๓.๖๑
มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๓	๑๔.๒๑	๔	๒.๐๖
ม.ศ.๑	๒	๑.๐๕	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๒	๕	๒.๖๓	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๓	๒๐	๑๐.๕๓	๔	๒.๐๖
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๑	๕.๓๙	๑	๐.๕๒
ม.ศ.๔	๒	๑.๐๕	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๕	๙	๔.๓๔	๑	๐.๕๒
อุดมศึกษา	๖	๓.๑๕	๐	๐.๐๐
ปี๑	๒	๑.๐๕	๐	๐.๐๐
ปี๒	๒	๑.๐๕	๐	๐.๐๐
ปี๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปี๔	๒	๑.๐๕	๐	๐.๐๐
รวม	๑๕๐	๑๐๐.๐๐	๑๕๔	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๑๖ ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๕๕	๕๑.๔๑	๕๖	๕๒.๓๔
เรียนจากประเทศจีน	๖	๕.๖๑	๐	๐.๐๐
ประถมศึกษาตอนต้น	๒๕	๒๓.๓๖	๔๘	๔๔.๘๖
ป.๑	๐	๐.๐๐	๓	๒.๘๐
ป.๒	๓	๒.๘๐	๓	๒.๘๔
ป.๓	๒	๑.๘๗	๕	๔.๖๓
ป.๔	๒๐	๑๘.๗๐	๓๓	๓๐.๘๔
ประถมศึกษาตอนปลาย	๔	๓.๗๔	๒	๑.๘๗
ป.๕	๓	๒.๘๗	๐	๐.๐๐
ป.๖	๑	๐.๙๓	๑	๐.๙๓
ป.๗	๐	๐.๐๐	๑	๐.๙๓
มัธยมศึกษาตอนต้น	๙	๘.๔๑	๑	๐.๙๓
ม.ศ.๑	๑	๐.๙๓	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๒	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๓	๘	๗.๔๘	๑	๐.๙๓
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๗	๖.๕๔	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๔	๑	๑.๙๓	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๕	๖	๕.๖๑	๐	๐.๐๐
อุดมศึกษา	๑	๑.๙๓	๐	๐.๐๐
ปว	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปวช	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปวส	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ปวศ	๑	๐.๙๓	๐	๐.๐๐
รวม	๑๐๗	๑๐๐.๐๐	๑๐๗	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๑๓ ระดับรายได้คงครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด

ระดับรายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวนครอบครัว	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐	๒๖	๒๕.๓๐
๑,๐๐๑-๑,๕๐๐	๓๓	๓๒.๕๘
๑,๕๐๑-๒,๐๐๐	๒๒	๒๐.๕๖
๒,๐๐๑-๒,๕๐๐	๑๐	๙.๓๕
๒,๕๐๑-๓,๐๐๐	๕	๔.๖๓
๓,๐๐๑-๓,๕๐๐	๔	๓.๙๔
๓,๕๐๑-๔,๐๐๐	๐	๐.๐๐
๔,๐๐๑-๔,๕๐๐	๓	๒.๘๐
๔,๕๐๑ ขึ้นไป	๐	๐.๐๐
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๑๔ ระดับอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนแล้วทั้งหมด

ระดับอาชีพ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	๓	๒.๕๔	๓๓	๒๕.๒๓
กรรมกร-รับจ้างทั่วไป	๒๓	๒๑.๕๐	๑๐	๙.๓๕
ค้าขายเล็กน้อยๆ	๓๓	๓๐.๘๔	๒๐	๑๕.๓๐
ช่างไม้ ช่างตัดเสื้อ	๑๐	๙.๓๕	๒	๑.๕๓
ขับรถรับจ้าง	๓	๒.๕๕	๐	๐.๐๐
ทำงานบริษัท	๑๑	๑๐.๖๘	๑	๐.๙๓
รับราชการ	๑๖	๑๕.๕๕	๑	๐.๙๓
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐๐	๑๐๓	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๑๕ ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๘	๑๖.๐๐	๓๑	๖๒.๐๐
เรียนจบจากประเทศจีน	๒๒	๔๔.๐๐	๐	๐.๐๐
ประถมศึกษาตอนต้น	๕	๑๐.๐๐	๑๕	๓๐.๐๐
ป.๑	๐	๐.๐๐	๒	๔.๐๐
ป.๒	๑	๒.๐๐	๓	๖.๐๐
ป.๓	๑	๒.๐๐	๑	๒.๐๐
ป.๔	๓	๖.๐๐	๑๓	๒๖.๐๐
ประถมศึกษาตอนปลาย	๓	๖.๐๐	๐	๐.๐๐
ป.๕	๑	๒.๐๐	๐	๐.๐๐
ป.๖	๑	๒.๐๐	๐	๐.๐๐
ป.๗	๑	๒.๐๐	๐	๐.๐๐
มัธยมศึกษาตอนต้น	๓	๖.๐๐	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๑	๑	๒.๐๐	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๒	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๓	๒	๔.๐๐	๐	๐.๐๐
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑	๒.๐๐	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๔	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ม.ศ.๕	๑	๒.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐	๕๐	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๒๐ ระดับอาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครองของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน

ระดับอาชีพ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	๓	๑๔.๐๐	๓๐	๖๐.๐๐
กรรมกร — รับจ้างทั่วไป	๑๑	๒๒.๐๐	๕	๑๘.๐๐
ค้าขาย เล็กๆ น้อยๆ	๑๖	๓๒.๐๐	๑๐	๒๐.๐๐
ช่างไม้ ช่างตัดเสื้อ	๔	๘.๐๐	๑	๒.๐๐
ขับรถรับจ้าง	๓	๖.๐๐	๐	๐.๐๐
ทำงานบริษัท	๕	๑๐.๐๐	๐	๐.๐๐
รับราชการ	๔	๘.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐	๕๐	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๒๑ ระดับรายได้ของครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน

ระดับรายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวนครอบครัว	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐	๑๘	๓๖.๐๐
๑,๐๐๑-๑,๕๐๐	๑๓	๒๖.๐๐
๑,๕๐๑-๒,๐๐๐	๑๐	๒๐.๐๐
๒,๐๐๑-๓,๐๐๐	๒	๔.๐๐
๓,๐๐๑-๓,๕๐๐	๒	๔.๐๐
๓,๕๐๑-๔,๐๐๐	๐	๐.๐๐
๔,๐๐๑-๔,๕๐๐	๑	๒.๐๐
๔,๕๐๑ ขึ้นไป	๑	๒.๐๐
รวม	๕๐	๑๐๐.๐๐

การคำนวณค่าไคแอสคว (X^๒)

สูตร
$$X^2 = \sum_{ij} \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} = ความถี่ที่สำรวจได้ในเซลล์ที่ ij
 E_{ij} = ความถี่ที่คาดหวังในเซลล์ที่ ij

$$E_{ij} = \frac{\sum_j O_{ij} \times \sum_i O_{ij}}{\sum_{ij} O_{ij}}$$

เมื่อ i แทน แถว มีค่าเท่ากับ ๑, ๒, ..., r
 j - แทน สดมภ์ มีค่าเท่ากับ ๑, ๒, ..., k

การคำนวณค่าสหสัมพันธ์ (C)

สูตร
$$C = \sqrt{\frac{S-N}{S}}$$

เมื่อ
$$S = \sum_{ij} \frac{O_{ij}^2}{E_{ij}}$$

$$N = \sum_{ij} O_{ij}$$

ตัวอย่างการคำนวณ X^2 และ C แสดงในตาราง ๒๒ ดังนี้คือ

H_0 : บุตรหลานที่มาจากครอบครัวที่มีความรู้ระดับอาชีพต่างกันจะมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๒ จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ จำแนกตามระดับอาชีพของบิดา

ระดับการศึกษา ของบุตรหลาน ระดับอาชีพ ของบิดา	ไม่เคยเข้า โรงเรียน	เรียนจบ ป.๑-ป.๔	เรียนจบ ป.๕-ป.๗	เรียนจบ ม.ศ.๑-ชั้นไป	รวม $\sum_i O_{ij}$
ไม่มีอาชีพ - ถึงแก่กรรม	๐.๖๗๖ ๓ ๔.๘๐๑	๐.๐๐๔ ๑๖ ๑๖.๖๖๘	๐.๑๐๖ ๘ ๕.๖๕๔	๐.๑๓๗ ๓ ๓.๓๑๔	๖๖
กรรมกร - รับจ้างทั่วไป	๐.๓๓๕ ๑๖ ๑.๑๕๖	๐.๐๐๑ ๒๖ ๖๕.๘๗๑	๐.๐๐๑ ๑๑ ๑๑.๑๑๔	๐.๔๓๘ ๖ ๓.๘๕๓	๕๕
ค้าขายเล็กน้อยๆ	๖.๘๙๓ ๒๔ ๑๖.๕๘๕	๐.๐๑๖ ๔๔ ๓๐.๖๗๕	๐.๐๑๕ ๑๘ ๑๘.๕๙๖	๕.๐๐๔ ๕ ๑๓.๑๕๖	๙๓
ขับรถ - ช่างไม้	๒.๕๖๕ ๑๓ ๘.๑๖๕	๑.๕๖๐ ๒๗ ๖๐.๖๙๖	๖.๖๙๐ ๔ ๘.๘๙๑	๔.๔๔๕ ๑ ๖.๖๘๖	๔๔
ทำงานบริษัท - รับราชการ	๑๑.๐๐๓ ๑ ๑๖.๙๖๖	๔.๔๔๖ ๖๖ ๑๓.๖๔๓	๐.๕๓๖ ๑๓ ๑๔.๑๔๖	๖๕.๖๖๐ ๖๖ ๑๐.๐๐๐	๙๐
$\sum_j O_{ij}$ รวม	๕๓	๑๓๕	๕๘	๔๑	๖๘๗ : $\sum_j O_{ij}$

พิจารณาเซลล์ ๑๑

$$\begin{array}{lcl}
 ๐.๖๗๖ & \rightarrow & (O_{๑๑} - E_{๑๑})^2 \\
 ๓ & \rightarrow & O_{๑๑} \quad \text{แทนความถี่สำรวจได้ในเซลล์ ๑๑} \\
 ๔.๘๐๑ & \rightarrow & E_{๑๑} \quad \text{แทนความถี่คาดหวังในเซลล์ ๑๑}
 \end{array}$$

จากสูตร $\chi^2 = \sum_{ij} \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$

จากข้อมูลในตาราง จะได้ $\chi^2 = 23.264$

จากสูตร $df = (r-1)(k-1) = 12$

ที่ $df = 12$ ค่า $\chi^2 = 22.207$

ดังนั้น χ^2 ที่คำนวณได้ มากกว่า 22.207 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน

จากสูตร $C = \sqrt{\frac{S-N}{S}}$

จากตาราง จะได้ $C = 0.613$

แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันแบบแปรตามกัน

H₀: เด็กซึ่งมาจากครอบครัวที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๓ จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษา ของบุตรหลาน ระดับ การศึกษาของบิดา	เรียนจบไม่เกิน ป.๔	เรียนจบ ป.๕-ป.๗	เรียนจบ ม.ศ. ขึ้นไป	รวม
ไม่เคย เข้าโรงเรียน	๓.๖๔๔ ๑๖๐ ๑๐๖.๙๙๓	๐.๐๒๓ ๓๒ ๓๒.๙๔๐	๖.๔๔๔ ๑๑ ๖๓.๖๙๓	๑๖๓
เรียนจากประเทศจีน	๐.๐๑๔ ๕ ๙.๘๖๐	๖.๙๓๔ ๕ ๖.๙๖๕	๐.๙๖๕ ๓ ๑.๙๖๕	๑๒
เรียนจบ ป. ๑-ป. ๔	๑๑.๐๙๖ ๔๔ ๓๘.๖๔๔	๖.๐๓๓ ๙ ๑๑.๙๖๓	๐.๐๖๖ ๔ ๘.๙๖๖	๕๕
เรียนจบ ป. ๕-ป.๗	๐.๙๔๓ ๖ ๘.๕๑๖	๐.๐๕๓ ๓ ๖.๖๖๓	๖.๙๔๓ ๔ ๑.๘๕๓	๑๓
เรียนจบ ม.ศ. ๑-ม.ศ.๓	๑.๕๓๖ ๙ ๑๑.๑๓๕	๐.๙๑๓ ๕ ๓.๙๑๕	๖.๙๖๕ ๕ ๖.๙๖๕	๑๙
เรียนม.ศ. ขึ้นไป	๔.๓๑๕ ๙ ๑๕.๐๖๖	๐.๓๖๖ ๖ ๔.๖๔๔	๑๓.๙๖๖ ๑๐ ๓.๖๔๔	๒๓
รวม	๑๘๘	๕๘	๔๑	๒๘๗

$$\chi^2 = ๔๑.๓๓๓ \quad , \quad df = ๑๐ \quad , \quad \text{ที่ } df = ๑๐ \quad , \quad \chi^2 = ๒๓.๒๐๙$$

χ^2 ที่คำนวณได้ มากกว่า ๒๓.๒๐๙ จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน

$C = ๐.๓๑$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันแบบแปรตามกัน

H_0 : เด็กซึ่งมาจากครอบครัวที่มารดา มีระดับอาชีพต่างกันจะมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๔ จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ จำแนกตามระดับอาชีพของมารดา

ระดับการศึกษา ของมารดา ระดับ อาชีพของมารดา	ไม่เคยเข้า โรงเรียน	เรียนจบ ป.๑-ป.๔	เรียนจบ ป.๕-ป.๗	เรียนจบ ม.ศ.๑ ขึ้นไป	รวม
ไม่มีอาชีพ - ถึงแก่กรรม	๑.๒๑๑ ๔๑ ๓๔.๕๓๓	๐.๙๑๓ ๗๕ ๘๗.๙๖๑	๐.๐๘๕ ๓๖ ๓๗.๙๙๐	๐.๖๙๙ ๓๑ ๖๖.๙๑๔	๑๘๗
กรรมกร - รับจ้างทั่วไป	๑.๘๕๖ ๓ ๖.๔๓๖	๐.๓๙๑ ๑๙ ๑๖.๔๖๓	๐.๐๐๑ ๑ ๑.๐๓๓	๐.๒๐๐ ๖ ๕.๐๐๐	๓๕
ค้าขาย - ช่าง, พนักงาน รับราชการ	๐.๙๙๖ ๔ ๖.๔๖๓	๑.๓๕๑ ๓๗ ๓๐.๕๙๔	๐.๒๖๕ ๑๕ ๑๓.๑๓๕	๓.๐๐๘ ๔ ๔.๒๘๓	๖๕
รวม	๕๓	๑๓๕	๕๘	๔๑	๒๘๗

$$\chi^2 = ๑๐.๙๕๖, df = ๖, \text{ ที่ } df = ๖, \chi^2 = ๑๖.๘๑๒$$

χ^2 ที่คำนวณได้ น้อยกว่า ๑๖.๘๑๒ จึงยอมรับ สมมติฐาน

H_0 : เด็กซึ่งมาจากครอบครัวที่มารดาในระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๕ จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษา ของบุตรหลาน ระดับ การศึกษาของมารดา	ไม่เคยเข้า โรงเรียน	เรียนจบ ป.๑-ป.๔	เรียนจบ ป.๕-ป.๗	เรียนจบ ม.ศ.๑-ม.ศ.๓	เรียนจบ ม.ศ.๔ขึ้นไป	รวม
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๐.๔๖๔ ๓๕ ๒๔.๔๖๖	๐.๐๖๔ ๕ ๗๖.๖๐๖	๐.๓๖๖ ๓๖ ๓๖.๗๓๘	๑.๔๖๐ ๑๑ ๑๕.๔๐๔	๐.๖๔๔ ๖ ๗.๓๓๓	๑๖๖
เรียนจบป.๑-ม.ศ.๓	๑.๑๓๓ ๑๔ ๒๓.๐๔๓	๐.๐๘๓ ๖ ๕๘.๗๓๓	๐.๔๖๔ ๒๖ ๒๕.๖๖๖	๐.๓๖๖ ๑๗ ๑๖.๑๓๕	๐.๓๖๖ ๓ ๕.๖๖๖	๑๖๕
รวม	๕๓	๑๑๕	๕๘	๒๘	๑๓	๒๕๙

$$\chi^2 = ๕.๔๑๐ \quad df = ๔ \quad \text{ที่ } df = ๔ \quad \chi^2 = ๑๓.๒๗๗$$

χ^2 ที่คำนวณได้ น้อยกว่า ๑๓.๒๗๗ จึงยอมรับสมมติฐาน

H_0 : บุตรหลานที่มาจากครอบครัวที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับรายได้ต่างกันจะมีระดับการศึกษาไม่ต่างกัน

ตาราง ๒๒ จำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ จำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว

ระดับการศึกษา ของบุตรหลาน รายได้ของครอบครัว	ไม่เคยเข้า โรงเรียน	เรียนจบ ป.๑-ป.๔	เรียนจบ ป.๕-ป.๗	เรียนจบ ม.ศ.ขึ้นไป	รวม
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๐.๐๖๖ ๑๒ ๑๖.๙๖๖	๑.๕๖๐ ๔๐ ๓๖.๙๖๖	๐.๓๖๖ ๑๖ ๑๔.๑๔๖	๑.๖๐๐ ๖ ๑๐.๐๐๐	๓๐
๑,๐๐๑-๑๕,๕๐๐	๐.๔๐๐ ๑๙ ๑๖.๔๐๕	๐.๐๘๓ ๔๐ ๔๑.๘๖๔	๐.๐๕๗ ๑๙ ๑๗.๙๘๖	๐.๖๓๑ ๑๑ ๑๖.๗๖๔	๘๙
๑,๕๐๑-๒,๐๐๐	๐.๕๓๐ ๘ ๑๐.๓๔๑	๐.๑๐๔ ๒๘ ๒๖.๓๔๑	๐.๖๕๐ ๑๓ ๑๑.๓๖๗	๐.๑๖๕ ๗ ๘.๐๐๐	๕๖
๒,๐๐๑-๒๕,๕๐๐	๐.๐๓๖ ๕ ๔.๖๑๖	๑.๓๖๓ ๘ ๑๖.๐๕๓	๐.๐๐๑ ๕ ๕.๐๕๓	๓.๖๙๓ ๗ ๓.๕๗๑	๒๕
๒,๕๐๑ บาทขึ้นไป	๐.๐๑๖ ๕ ๘.๖๙๙	๐.๔๕๓ ๑๙ ๒๖.๑๖๘	๐.๖๐๖ ๙ ๙.๔๙๘	๑.๗๕๗ ๑๐ ๖.๗๑๔	๔๗
รวม	๕๓	๑๓๕	๕๘	๔๑	๒๘๗

$$\chi^2 = ๑๖.๖๖๓ \quad df = ๑๒ \quad \text{ที่ } df = ๑๒ \quad \chi^2 = ๒๖.๖๑๗$$

χ^2 ที่คำนวณได้ น้อยกว่า ๒๖.๖๑๗ จึงยอมรับสมมติฐาน

การหาค่าสหสัมพันธ์ (r) ระหว่างระดับการศึกษา ระดับอาชีพ และระดับรายได้ของบิดามารดา หรือผูกพันกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน ใช้สูตรของ Person's Product Moment (Coefficient of Correlation Calculating from ranked data)

$$r = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

วิธีการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ของครอบครัวกับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

ตาราง ๒๗ จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว

ระดับรายได้ของครอบครัว	จำนวนบุตรหลาน ที่ออกจากโรงเรียน กลางคัน	อันดับของ การออก จากโรงเรียน กลางคัน (y)	อันดับของ รายได้ (x)	y ²	x ²	xy
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๒๗	๑	๑	๑	๑	๑
๑,๐๐๑-๑,๕๐๐	๑๖	๒	๒	๔	๔	๘
๑,๕๐๑-๒,๐๐๐	๑๓	๓	๓	๙	๙	๙
๒,๐๐๑-๒,๕๐๐	๖	๔	๔	๑๖	๑๖	๑๖
๒,๕๐๑-๓,๐๐๐	๕	๕	๕	๒๕	๒๕	๒๕
๓,๐๐๑-๓,๕๐๐	๒	๖	๖	๓๖	๓๖	๓๖
๓,๕๐๑-๔,๐๐๐	๑	๗.๕	๗	๕๖.๒๕	๔๙	๕๗.๕
๔,๐๐๑-๔,๕๐๐	๑	๗.๕	๘	๕๖.๒๕	๖๔	๖๐
Σ	๗๑	๓๖	๓๖	๒๐๓.๕๐	๒๐๔	๒๐๓.๕๐

จากการข้างบนจะได้ค่า $r = 0.8๘๖$

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน
ตาราง ๒๔ จำนวนบุตรหลานที่ ออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวนบุตรหลาน ที่ออกจากโรงเรียน กลางคัน	อันดับของ การออกจาก โรงเรียน กลางคัน(Y)	อันดับของ การศึกษา (X)	Y^2	X^2	XY
ไม่เคยเข้าโรงเรียน	๑๐	๖.๕	๑	๖.๖๕	๑	๖.๖๕
เรียนจากประเทศจีน	๔๐	๑	๒	๑	๔	๖.๐๐
จบป.๑-ป.๔	๑๐	๖.๕	๓	๖.๖๕	๙	๙.๕
จบป.๕-ป.๗	๕	๔.๕	๔	๓๐.๖๕	๑๖	๑๔.๐
จบม.ศ.๑-ม.ศ.๓	๕	๔.๕	๕	๓๐.๖๕	๒๕	๓๖.๕
จบม.ศ.๔-ม.ศ.๕	๑	๖	๖	๓๖	๓๖	๓๖.๐
Σ	๗๑	๖๑	๖๑	๕๐.๐	๘๑	๘๘.๖๕

จากตารางข้างบนจะได้ค่า $r = ๐.๘๓๘$

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิดากับการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน

ตาราง ๒๕ จำนวนบุตรหลานที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจำแนกตามระดับอาชีพของบิดา

ระดับอาชีพของบิดา	จำนวนบุตรหลาน ที่ออกจากโรงเรียน กลางคัน	อันดับของ การออกจาก โรงเรียน กลางคัน(Y)	อันดับของ อาชีพ (X)	Y^2	X^2	XY
ไม่มีอาชีพ	๑๒	๓	๑	๙	๑	๓
กรรมกร-รับจ้างทั่วไป	๑๔	๖	๒	๔	๔	๘
ค้าขายเล็กน้อยๆ	๒๕	๑	๓	๑	๙	๓
ช่างไม้	๖	๔	๔	๑๖	๑๖	๑๖
ขับรถรับจ้าง	๔	๗	๕	๔๙	๒๕	๓๕
ทำงานบริษัท	๕	๕.๕	๖	๓๐.๖๕	๓๖	๓๓
รับราชการ	๕	๕.๕	๗	๓๐.๖๕	๔๙	๓๘.๕
Σ	๗๑	๒๘	๒๘	๑๓๑.๕๐	๑๕๐	๑๓๖.๕

จากตารางข้างบนจะได้ค่า $r = ๐.๗๓$

ประวัติของครูเจียน

ชื่อ

น.ส.ศิริ วรศิริ

วันเกิด

วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

สถานที่เกิด

อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การศึกษา

ประถมศึกษา - โรงเรียนวัดคณาราม จ.ว.เพชรบุรี

มัธยมศึกษา - โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จ.ว.เพชรบุรี

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(ป.กศ.) - โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พระนคร

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามัธยมศึกษา(ป.กศ.สูง) - วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
พระนคร

ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา(กศ.บ.) - วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.) - วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

หน้าที่การงาน

เป็นครูสอนที่โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย พระนคร